ΕΤΟΣ Η' — Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 1 Μαΐου 1894 — Ἀριθ. 350

Ἐφημερὶς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ
ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δρ. 5
Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν φ. χ. 8

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
34 Ὁδὸς Φιλελλήνων 34
Ἀπέναντι Ἀγγλ. Ἐκκλησίας

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ' ἑκάστην ἀπὸ 10—12 π. μ.

Πᾶσα παρατήρησις ἐπὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου γίνεται δεκτὴ μόνον ἐντὸς ΟΚΤΩ ἡμερῶν.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ
ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς
Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν
καὶ παρὰ τοῖς Βιβλιοπωλείοις Βίλμπεργ καὶ «Εστίας»

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δὲ παρ' ἅπασι τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Σώματα πλήρη τοῦ α', β', γ', δ', ε', καὶ ς' ἔτους εὑρίσκονται παρ' ἡμῖν καὶ παρ' ἅπασι τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν Κυρία ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρόγραφα ἢ δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται. — Ἀνυπόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστελλούσης δὲν εἶναι δεκτά. — Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς τὰς Κυρίας γίνεται δεκτή.

Αἱ μεταβάλλουσαι διεύθυνσιν ὀφείλουσι ν' ἀποστέλλωσι γραμματόσημον 50 λεπτῶν πρὸς ἐκτύπωσιν νέας ταινίας.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Αἱ Ἑλληνίδες ὑπὲρ τῶν σεισμοπλήκτων.—Σύγχρονοι Ἕλληνες ποιηταί. Σχολὴ Κ/πόλεως (ὑπὸ κ. Εὐφραισίας Κετσέα). — Ἡ κ. Ἰσαβέλλα Βοζελὼ ἱππότης τῆς Λεγεῶνος τῆς Τιμῆς (ὑπὸ ἀνταποκριτρίας). — Ἐκδρομὴ εἰς Ὀλυμπίαν. Β'.—Ἡ θρησκεία τὰ σχολεῖα καὶ ἱεροκήρυκες.—Ἡ δεκαετηρὶς τοῦ «Ρωμηροῦ».—Τὸ Ἄσυλον τῶν Ἀνιάτων. —Βιβλία. Ἀλληλογραφία. Ἐπιφυλλίς.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν κυρία ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ.

ΑΙ ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΣΕΙΣΜΟΠΛΗΚΤΩΝ

Δὲν διέψευσαν τὰς προσδοκίας μας, δὲν ἀπέδειξαν φρούδας τὰς ἐλπίδας μας, δὲν ἐματαίωσαν τὰ ὡραῖα ἐν τῷ καλῷ ἀγῶνι τῆς φιλανθρωπίας σχέδιά μας αἱ καλαὶ ἀναγνώστριαί μας, τὰ εὐγενῆ τῶν ὁποίων αἰσθήματα ἐπεκαλέσθημεν ὑπὲρ τῶν σεισμοπλήκτων ἀδελφῶν μας, ὑπὲρ τῶν θυμάτων, ἅτινα ἀπαισία τῆς εἱμαρμένης χεὶρ ἐβύθισεν εἰς τὴν ἀπόγνωσιν.

Καίτοι ἐλάχιστα ἡ Ἑλληνὶς διαθέτουσα μέσα, καίτοι ἐξαρτωμένη καὶ ἐν αὐτῇ τῇ ἐξασκήσει τῆς φιλανθρωπίας ὑπὸ τοῦ ἀνδρός, ἐν τούτοις ἐκ τῶν μικρῶν ἰδιαιτέρων οἰκονομιῶν, ἃς συλλέγει, κατὰ τὸ πολύ, εἰς δεκάλεπτα, ἐκ τῶν μικρῶν στερήσεων, εἰς ἃς ὑποβάλλει ἑαυτήν, κατορθοῖ πάντοτε νὰ προσέρχηται ἀρωγὸς εἰς τοὺς δυστυχεῖς, νὰ τείνῃ χεῖρα παραμυθητικὴν εἰς τοὺς παρὰ τῆς τύχης δοκιμαζομένους.

Ἡ καρδία τῆς γυναικὸς—ἀδικουμένης καὶ πιεζομένης καὶ αὐτῆς κατὰ τὸ πλεῖστον—ἐσυνείθισε νὰ πονῇ μετὰ τῶν πονούντων, νὰ κλαίῃ μετὰ τῶν κλαιόντων. Ἀνακουφίζουσα, παρηγοροῦσα, ἀνακουφίζεται, παρηγορεῖται καὶ αὐτή.

Τὸ στάδιον τῆς φιλανθρωπίας εἶναι διὰ τοῦτο τὸ κατ' ἐξοχὴν μέγα καὶ εὐγενὲς τῆς γυναικὸς στάδιον, τὸ μόνον ὅπερ ὁ ἀνὴρ δὲν τῇ διεκδικεῖ καὶ τὸ ὁποῖον τῇ διανοίγει εὐρεῖς ὁρίζοντας ἐν τῇ σταδιοδρομίᾳ τοῦ πολιτισμοῦ.

Δὲν ἀπαιτεῖται διὰ τοῦτο οὔτε νοῦς ὑπέροχος, οὔτε μάθησις καὶ παιδεία μεγάλη, οὔτε τίτλοι εὐγενείας καὶ ἀξιώματα. Ἡ ἀγάπη καὶ ἡ αὐταπάρνησις, τὰ δύο ταῦτα συμφυᾶ πρὸς τὴν γυναῖκα στοιχεῖα εἶναι οἱ πολυτιμότεροι παράγοντες, τὰ σπουδαιότερα αὐτῆς ἐφόδια ἐν τῇ ἐξασκήσει τῆς φιλανθρωπίας.

Ἡ Ἑλληνὶς γυνὴ δὲν στερεῖται τῶν ἐφοδίων τούτων. Ἡ καρδία της περικλείει θησαυροὺς ὅλους τρυφερότητος, στοργῆς, καὶ αὐταπαρνήσεως, οὓς διανέμει ἀφειδῶς πρὸς τοὺς ἐπικαλουμένους τὴν ἀρωγὴν καὶ ἀντίληψίν της. Εἰς τὰς πρώτας αὐτῆς ὁρμὰς ἀφιερμένη υἱοθετεῖ τὴν δυστυχίαν παντοῦ καὶ ἐξασκεῖ τὴν φιλανθρωπίαν εἰκῇ καὶ ὡς ἔτυχε, χωρὶς ὑστεροβουλίαν, χωρὶς φιλοδοξίαν, χωρὶς ἐπίδειξιν.

Διὰ τοῦτο, ἐν Ἑλλάδι, τοὐλάχιστον, οὔτε ἓν μέγα ἵδρυμα φιλανθρωπικὸν ἐκ τῶν καλλιμαρμάρων καὶ πολυτελῶν, φέρει ἐπὶ τῆς μετώπης του χρυσοῖς γράμμασιν ἓν γυναικεῖον ὄνομα, οὔτε ἓν οἷον δήποτε ἄγαλμα ἢ μαυσωλεῖον φιλανθρώπου γυναικὸς ὑψοῦται που, προδίδον τὴν ἐπίσημον τῆς γυναικὸς δρᾶσιν ἐν τῇ παρ' ἡμῖν ἐξασκήσει τῆς φιλανθρωπίας.

Καὶ ὅμως αἱ φιλάνθρωποι Ἑλληνίδες ἀριθμοῦνται ἀνὰ λεγεῶνας. Ἐὰν δὲ στερούμεναι μέσων, στερούμεναι κατὰ τὸ πλεῖστον καὶ τοῦ δικαιώματος αὐτοῦ νὰ διαθέτωσι κατὰ βούλησιν τὸν πλοῦτον των, δὲν ἐξασκοῦν τὴν φιλανθρωπίαν ἐπιδεικτικῶς καὶ δὲν ἀπαθανατίζουν τὰ ὀνόματά των διὰ μεγαλοπρεπῶν ἱδρυμάτων, διαδραματίζουν ὅμως ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς φιλανθρωπίας τῆς χώρας μας μέρος πολὺ ἀνώτερον, πολὺ σπουδαιότερον ὅλων ὁμοῦ τῶν μεγαλωνύμων εὐεργετῶν τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Αἱ παρὰ τῶν γυναικῶν αὐτῶν εἰσφερόμεναι ἐκ τῶν στερήσεών των εἰς δεκάδας μόνον δραχμαί, ἀντιστοιχοῦν πρὸς τὰς χιλιάδας, ἃς οἱ ἄνδρες ἐκ τῶν περισσευμάτων των δίδουν, ἐνῷ οὐδὲν δύναται νὰ ἀντισταθμίσῃ τὴν γλυκύτητα τῶν δακρύων, ἅτινα αὗται χύνουν καὶ τοὺς παρηγόρους λόγους, δι' ὧν ἀνακουφίζουν τὰς πονούσας ψυχάς, τὰς εἰς τὸ ἔλεός των προστρεχούσας.

Καίτοι δ' ἀναγνωρίζομεν ὅτι ἡ καλλιτέρα φιλανθρωπία εἶναι ἡ οὕτω ἐξασκουμένη, ἐν τούτοις εἰς τὴν συμφοράν, ἥτις βαρεῖα

σήμερον ἐπέπεσεν ἐπὶ τῶν σεισμοπλήκτων Ἑλληνικῶν πόλεων καὶ χωρίων, ἐφιλοδοξήσαμεν νὰ ἴδωμεν τὰς Ἑλληνίδας συστηματικώτερον ἐργαζομένας καὶ τὰ ὀνόματά των λαμπρυνόμενα διὰ τῶν χρυσῶν γραμμάτων τῆς εὐγνωμοσύνης εἰς τὰς καρδίας τῶν δυστυχῶν, ὧν οἱ οἶκοι ἠρειπώθησαν, ὧν ἡ εὐτυχία διὰ παντὸς ἀπωλέσθη.

Ἐὰν διὰ γυναικείων εἰσφορῶν, διὰ γυναικείων χρημάτων κατωρθοῦτο ἡ ἀνοικοδόμησις ἑνὸς ἢ καὶ πλειόνων οἴκων ἐκ τῶν καταστραφέντων ὑπὸ τῶν σεισμῶν δὲν θὰ ἦτο τοῦτο τιμητικώτερον διὰ τὸ πτωχὸν φῦλόν μας, ἀπὸ ὅλα τὰ μαρμαρόκτιστα μέγαρα, ἀπὸ ὅλα τὰ μνημεῖα καὶ τὰ ἀγάλματα καὶ τὰ ἡρῷα, τὰ ἀπαθανατίζοντα τοὺς μεγάλους τοῦ ἔθνους μας φιλανθρώπους.

Πᾶσα γυνή, πᾶσα Ἑλληνίς, ἐλπίζομεν ὅτι θὰ ἀδελφωθῇ μεθ' ἡμῶν εἰς ἐκπλήρωσιν καὶ ἐπιτέλεσιν τοῦ ὡραίου τούτου ἔργου. Αἱ διδάσκαλοι, αἱ διευθύντριαι ἃς διδάξωσιν ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ τὴν ἐν ἐφαρμογῇ φιλανθρωπίαν εἰς τὰς μαθητρίας των. Τὸ Παρθεναγωγεῖον Σκορδέλη διωργάνωσεν ἤδη λαχεῖον πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον. Αἱ νεαραὶ μαθήτριαί του ἐργάζονται πυρετωδῶς πρὸς διάθεσιν κλήρων. Ἐξασκοῦνται οὕτω παρὰ τῆς καλῆς διευθυντρίας των εἰς τὴν ἐπιτέλεσιν τῶν πρώτων κοινωνικῶν καὶ ἀνθρωπίνων αὐτῶν καθηκόντων τῆς ἀλληλοβοηθείας. Ἐξασκοῦνται νὰ θεωρῶσιν ἑαυτὰς διὰ τῆς ἀγάπης καὶ ἐργασίας παράγοντας πολυτίμους τοῦ καλοῦ. Τὰ λοιπὰ παρθεναγωγεῖα, ἃς πράξουν ὁ,τι δυνηθοῦν. Τὰ μικρότερα, τὰ πτωχότερα ἃς ἀρκεσθοῦν ἔστω καὶ εἰς πενταλέπτους καὶ δεκαλέπτους ἐράνους τῶν μαθητριῶν των. Ἐκ πολλῶν μονάδων καὶ δεκάδων ἀποτελοῦνται πάντοτε αἱ χιλιάδες.

Ἂς ἀποδείξωμεν ὅτι καὶ ἡμεῖς αἱ ἀσθενεῖς, ὡς μᾶς λέγουν, γυναῖκες γινόμεθα ἰσχυραί, ὅταν θέλωμεν. Ἂς ἀποδείξωμεν ὅτι δὲν μᾶς τέρπουν μόνον αἱ ταινίαι καὶ τὰ κοσμήματα καὶ οἱ στολισμοί, ἀλλ' ὅτι μεγάλην εὑρίσκομεν εὐχαρίστησιν πράττουσαι τὸ καλόν. Ὅ,τι ἔχομεν νὰ κάμωμεν, ἃς τὸ κάμωμεν ταχέως. Μὴ χρονοτριβῶμεν. Τὰ δυστυχῆ τῶν σεισμῶν θύματα εἶναι ἄστεγα καὶ γυμνὰ ἐν ἀπογνώσει καὶ ἀπελπισίᾳ. Ἐπουλώσωμεν τὰς πληγάς, πρὶν ἢ ἐπέλθῃ ἡ σῆψις. Στεγνώσωμεν τὰ δάκρυα, πρὶν ἢ ἡ μεγάλη λύσις νέα δημιουργήσῃ θύματα.

Ἐὰν ἡ εὐχὴ καὶ τὸ φιλόδοξον τοῦτο ὄνειρόν μας φανῇ πραγματοποιήσιμον, ἐὰν ἡ προθυμία τινῶν ἀναγνωστριῶν μας, αἵτινες γενναίως πως ἀνταπεκρίθησαν εἰς τὴν ἐπίκλησίν μας γενικευθῇ καὶ αἱ εἰσφοραὶ ἐξακολουθήσουν μεθ' ὅσης καὶ κατὰ τὴν λήξασαν ἑβδομάδα προθυμίας, τότε θὰ καταρτίσωμεν γυναικείαν ἐπιτροπήν, ἥτις θὰ μεταβῇ ἐπὶ τόπου καὶ ἐνεργήσῃ τὰ δέοντα, πρὸς ἵδρυσιν τῶν πρώτων μνημείων τῆς ἐν Ἑλλάδι γυναικείας φιλανθρωπίας.

Τὰ μέχρι σήμερον ὑπὲρ τῶν σεισμοπλήκτων ἀποσταλέντα ἡμῖν:

Παρ' ἀνωνύμου κόρης μεγαλοκάρδου πατρὸς ἐκ Πειραιῶς	δρ.	24
Παρ' ἀνωνύμου ἐξ Ἀθηνῶν μητρὸς δοκιμασθείσης ἐν τῇ μόνῃ στοργῇ της	»	30
Παρὰ τῶν ἐκ Μεσολογγίου εὐεργετικῶν δεσποινίδων Ἀνδρομάχης καὶ Ἀμαλίας Ζ. Βάλβη	»	50
Παρὰ τῆς εἰς πᾶν καλὸν προθύμου φιλανθρώπου κ. Ἰωάννας Γεωργιάδου	»	20
Ἐν ὅλῳ	Δρ.	124

ΣΥΓΧΡΟΝΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΠΟΙΗΤΑΙ

ΣΧΟΛΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Β'.

Τίς δὲν ἀνέγνωσε περιγραφὰς τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τίς δὲν ἀνεπόλησεν, ἐὰν ἐπ' ὀλίγον τὰς διεῖδε, τὰς θείας ἐκείνας καλλονὰς τῆς Μεσογείου, τὴν θαυμασίαν τοποθεσίαν τῆς Σταμπούλ, τὸν Κεράτειον κόλπον, τοὺς ποιητικοὺς ἐλιγμοὺς τοῦ Βοσπόρου, τὰ ἀβρὰ ἅμα καὶ ἐπιβλητικὰ γόητρα τῶν διπλῶν λόφων, τῶν ἑνούντων τὰ παράλια τῆς Προποντίδος, καὶ τοῦ Εὐξείνου Πόντου, τοὺς ὄντως ἀπαραμίλλους ἐκείνους λόφους, τῶν ὁποίων οἱ πόδες λούονται εἰς τὰ νερὰ τῆς Εὐρώπης ἅμα καὶ τῆς Ἀσίας!

Ὁποία ἀντίθεσις μεταξὺ τοῦ περιέχοντος ἐκείνου καὶ τοῦ θεάματος ὅπερ ἐντὸς αὐτοῦ ἐκτυλίσσεται σήμερον! Ἡ εὐρωπαϊκὴ ἐπίχρωσις, περικαλύπτουσα τὰ πάντα ἐπιχέει ζωρὰ χρώματα ἐπὶ παντὸς τοῦ εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς προσπίπτοντος. Οἱ Ἀνατολῖται περιβεβλημένοι τὴν στενὴν μέλαιναν στολὴν τῶν φράγκων, προσπαθοῦντες ν' ἀντιγράψωσι τοὺς συρμοὺς καὶ τὰ ἔθιμα τῆς Ἑσπερίας, ἀποτελοῦσιν ἀντίθεσιν οἵαν αἱ κυπάρισσοι τῶν νεκροταφείων, ὑπὸ τὸν διαυγῆ τῆς Ἀνατολῆς οὐρανόν. Τὰ καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις διασταυρούμενα ἁτμόπλοια, διαταράττουσι διὰ τῆς κινήσεώς των τὴν ἡσυχίαν τοῦ μεγαλοπρεποῦς Βοσπόρου.

Ἀλλ' ἂς φαντασθῇ τις τὴν ἐκεῖ ἑλληνικὴν κοινωνίαν κατὰ τὸ πρῶτον τέταρτον τῆς παρούσης ἑκατονταετηρίδος, ἂς φαντασθῇ τὰς οἰκογενείας ἐκείνας ζώσας ἐν πολυτελείᾳ, ἐν ᾗ ἡ καλαισθησία τῆς Ἰταλίας καὶ ἡ τέχνη τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος συνεχέοντο. Συνηγμένοι ἐν τῷ Κερατίῳ κόλπῳ, οἱ Ἕλληνες κατῴκουν ὅτε μὲν εἰς τὰς ἐν Φαναρίῳ ὡραίας αὐτῶν κατοικίας, ὅτὲ δὲ πάλιν μετῴκουν εἰς τὸν Βόσπορον εἰς μεγαλοπρεπεῖς ἐξοχικὰς οἰκίας, αἵτινες δημευθεῖσαι μετὰ τὴν ἐπανάστασιν περιῆλθον εἰς τὴν κατοχὴν τῶν πασσάδων, ἢ χρησιμεύουσι νῦν ὡς ἐνδιαιτήματα τῶν Εὐρωπαίων πρεσβευτῶν. Τὸ στενὸν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τὸ τότε σιωπηλὸν ὡς τὸ τῆς Ἑνετίας, δὲν ἐτέμνετο εἰμὴ ὑπὸ καϊκίων.

Ἐν τοσούτῳ οἱ Ἕλληνες τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀνέκτων ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον πεποίθησιν εἰς τὴν ὑπεροχὴν αὐτῶν. Παρακολουθοῦντες τὰ συμβάντα τῆς συγχρόνου ἱστορίας, ἔβλεπον τὴν ἐπέκτασιν τῆς Ρωσσίας, τὴν κατάπτωσιν τῆς Ἑνετίας, τὴν γαλλικὴν ἐπανάστασιν, τοῦ μεγάλου Ναπολέοντος τὴν τριυμιώδη τροχιάν.

Ὅπως ἐννοηθῇ καλῶς πῶς βαθμηδὸν ἠλλοιώθη ὁ ἐνδόμυχος βίος τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλλήνων, ἔδει νὰ εἰκονίσῃ τις τὸν ἐν γένει τρόπον τοῦ ζῆν αὐτῶν ἐν Φαναρίῳ. Ἐκεῖ εἰς τὰ ἀναχωρητήρια αὐτῶν, ἐν τῷ μέσῳ συνδιαλέξεων, ἀναγνώσεων, διαλογισμῶν, πάντων ἀναγομένων εἰς τὴν περὶ τῆς Ἑλλάδος σταθερὰν μέριμναν, ἀνέτειλε νέα φιλολογία.

Δὲν ἦτο αὕτη, ὡς ἡ δημώδης ποίησις τῆς Ἑλλάδος, προϊὸν αὐτοφυὲς τοῦ ἑλληνικοῦ ἐδάφους καὶ πνεύματος· ἐν αὐτῇ ἀνευρίσκει τις τὰ ἴχνη τῆς ξενικῆς ἐπιδράσεως, ὅπερ καὶ φυσικώτατον, ἀφοῦ οἱ Ἕλληνες ἐξεπαιδεύοντο ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ. Πᾶς λόγιος ἐπιστρέφων ἐξ Ἰταλίας, Γαλλίας ἢ Γερμανίας, ἔφερε μεθ' ἑαυτοῦ μέρος τι τοῦ πνεύματος τῆς χώρας, ἐν ᾗ ἐμορφώθησαν αἱ κλίσεις καὶ κρίσεις αὐτοῦ, ἐν ᾗ ἐκτήσατο τὰς γνώσεις του ἐνίοτε δὲ καὶ τὸν ἴδιον τρόπον τοῦ σκέπτεσθαι.

Ἀνεφέρομεν ἤδη τὴν ἐπιρροὴν ἣν ἐξήσκησεν ἡ Ἰταλία ἐπὶ τῆς Κρήτης καὶ τῶν Ἰονίων νήσων, διαρκούσης τῆς Ἑνετικῆς κυριαρχίας. Βραδύτερον, ὅτε ἐξερράγη ἡ γαλλικὴ ἐπανάστασις καὶ ἀντήχησεν ἐξ αὐτῆς ἅπασα ἡ Εὐρώπη, ὅτε ὁ Βοναπάρτης ἐπεφάνη ἐν Αἰγύπτῳ καὶ συνετάραξε τὴν Ἀνατολήν, ὅτε διὰ τῆς κατοχῆς τῶν Ἰονίων νήσων, οἱ Γάλλοι ἔστησαν τὴν τρίχουν σημαίαν τῆς ἐλευθερίας ἐπὶ τοῦ ἑλληνικοῦ ἐδάφους.

Τότε ἰδίως ἀνέγνωσαν τὰ γαλλικὰ συγγράμματα καὶ μετέφρασαν αὐτά. Ἐν τῇ φιλολογικῇ ἐξεγέρσει τῆς Κωνσταντινουπόλεως, οἱ Γάλλοι συγγραφεῖς τοῦ ιζ' καὶ ιη' αἰῶνος ἐχρησίμευσαν ὡς ὑπογραμμὸς εἰς τοὺς Ἕλληνας ποιητάς. Μόνον ἐκ τοῦ γαλλικοῦ πνεύματος ἐμπνέονται. Καὶ αὐταὶ δ' ἔτι αἱ τῆς ἀρχαιότητος παραδόσεις ἐπανέρχονται εἰς τὴν πρώτην αὐτῶν ἑστίαν διὰ τῆς Ἑσπερίας. Ἡ Φαῖδρα τοῦ Ρακίνα ἐπανάγει τοὺς Ἕλληνας ποιητὰς εἰς τὸν Ἱππόλυτον τοῦ Εὐριπίδου.

Ὁ Ἰάκωβος Ραγκαβῆς, ὁ πατὴρ τοῦ Ἀλεξ. Ραγκαβῆ μετέφρασε τότε ἄριστα ἐκ τοῦ γαλλικοῦ τὴν Φαῖδραν, τὸν Κίνναν καὶ τὴν Ζαΐραν. Συγχρόνως μεταφράζετο ἡ Μερόπη καὶ ὁ Βροῦτος τοῦ Βολταίρου, ὁ Μισάνθρωπος καὶ ὁ Φιλάργυρος τοῦ Μολιέρου. Μετὰ ταῦτα δὲ ἐξελληνίσθησαν τὰ δράματα τοῦ Κοτσεβοῦ καὶ τὰ μελοδράματα τοῦ Μεταστασίου.

Ἂν καὶ οἱ Ἕλληνες ἠρύοντο ἐκ τῆς ξένης φιλολογίας τὸ δραματολόγιον αὐτῶν, οὐχ ἧττον ὅμως παρεῖχον καὶ πρωτότυπα ἔργα. Ὁ Χριστόπουλος ἔγραψε δρᾶμα ἐπὶ τῆς ὀργῆς τοῦ Ἀχιλλέως. Ὁ Ρίζος Νερουλὸς ἐποίησε δύο τραγῳδίας ἐπὶ κλασικῶν θεμάτων, τὴν Ἀσπασίαν καὶ τὴν Πολυξένην, καὶ κωμῳδίαν ἐν ᾗ ἐχλεύαζε μετὰ πολλῆς εὐφυΐας τὰς ὑπερβολὰς τῶν ὑπὲρ τὸ δέον ζηλωτῶν τῶν τοῦ Κοραῆ θεωριῶν περὶ διορθώσεως τῆς γλώσσης.

Ἡ κωμῳδία τοῦ Ρίζου Νερουλοῦ εἶναι λίαν εὐφυής, αἱ δὲ τραγῳδίαι του περιέχουσι χωρία ἀληθοῦς ποιητικῆς ἀξίας, ἀλλ' ὅμως λείπει καὶ ἐκ τῶν μὲν καὶ ἐκ τῶν δὲ ἡ δραματικὴ σύνθεσις καὶ τὸ σκηνικὸν ἐνδιαφέρον.

Ἀλλὰ τότε ἦτό τι τόσον νέον τὸ νὰ ὁμιλῶσιν οἱ θεοί καὶ οἱ ἥρωες τῆς ἀρχαιότητος ἐν ἐναρμονίοις στίχοις διὰ τῆς γλώσσης τῶν ἀπογόνων αὐτῶν, οἱ καταπιεζόμενοι ἠγάλλοντο τοσοῦτον ἐπὶ τῇ συναισθήσει ὅτι εἶλκον τὴν καταγωγὴν ἐκ γενεᾶς εὐγενοῦς, τῆς ὁποίας τὰ αἰσθήματα τὸν θαυμασμὸν πάντων καὶ οἱ ἡττημένοι οὗτοι εὕρισκον ἐν τοῖς τοῦ παρελθόντος θριάμβοις τοιαύτην ἀφορμὴν ἐνθουσιασμοῦ καὶ πίστεως εἰς τὸ μέλλον, ὥστε δὲν ἦσαν πολὺ ἀπαιτητικοὶ ὡς πρὸς τὰς περιπετείας καὶ τὴν διεξαγωγὴν τοῦ δράματος.

Τὰ δράματα ταῦτα, παριστάνοντο ἐν Κωνσταντινουπόλει κεκλεισμένων τῶν θυρῶν, ἐν τοῖς ἡγεμονικοῖς τοῦ Φαναρίου οἴκοις· ἐδιδάσκοντο ὡσαύτως ἐν Βουκουρεστίῳ, ἔνθα ὑπῆρχε δημόσιον ἑλληνικὸν θέατρον ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν ἑλλήνων ἡγεμόνων. Βραδύτερον παριστάνοντο καὶ ἐν Ὀδησσῷ, ἥτις, κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ αἰῶνος ἦτο πόλις σχεδὸν ἑλληνική.

Ὅλα τὰ ἔργα τοῦ δραματολογίου τούτου δὲν περιεσώθησαν. Τινά, πλὴν τῶν ἤδη μνημονευθέντων, ἐδημοσιεύθησαν, ἄλλα δὲ σώζονται ἴσως μόνον ἐν χειρογράφῳ. Ἀλλ' εὔκολον εἶναι ν' ἀνευρεθῶσι τὰ ἴχνη τῶν ἔργων τούτων ἐν ταῖς ἑλληνικαῖς ἐφημερίσι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ἢ ἐν τῇ μνήμῃ τῶν ἐπιζώντων.

Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ **Εὐφρασία Κετσία**

Η Κ^α BOGELOT

ΙΠΠΟΤΗΣ ΤΟΥ ΠΑΡΑΣΗΜΟΥ ΤΗΣ ΛΕΓΕΩΝΟΣ ΤΗΣ ΤΙΜΗΣ

(Ἀνταπόκρισις ἐκ Παρισίων).

Φίλη Κυρία,

Ὡραίαν καὶ εὐχάριστον εἴδησιν ἔχομεν νὰ σᾶς διαβιβάσωμεν διὰ τῆς παρούσης. Ἡ συναθλήτριά σας ἐν Ἀμερικῇ κ. Ἰσαβέλλα Βοζελέ, ἡ ἀντιπροσωπεύσασα κατὰ τὸ ἐκεῖ μέγα διεθνὲς συνέδριον τῶν Γυναικῶν τὰς γυναῖκας τῆς Γαλλίας ἠξιώθη τῆς τιμῆς νὰ ὀνομασθῇ ἱππότης τῆς Λεγεῶνος τῆς τιμῆς παρὰ τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ χαρὰ ὅλων μας διὰ τὴν δικαίαν τιμήν, ἧς ἠξιώθη εἰς ἔπαθλον τῶν ἀγώνων της ἡ καλή μας φίλη κ. Bogelot εἶναι μεγάλη. Τὴν γνωρίζετε ὅσον καὶ ἡμεῖς, ὅπως μὴ εὑρίσκωμαι εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ σᾶς κάμω τὴν εἰκόνα της. Εἶναι ἄλλως τε γνωστὴ πρὸς ὅλους, ὅσοι ἐνδιαφέρονται διὰ τὴν τύχην τῆς γυναικὸς καὶ ὅσοι ἐργάζονται τὸν καλὸν ἀγῶνα τῆς φιλανθρωπίας.

Ἡ συμπαθὴς μορφή της, ἡ πλαισιουμένη μὲ ὡραίαν πάλλευκον κόμην, τὸ γλυκὺ βλέμμα της, τὸ ὁποῖον εἰξεύρει νὰ ἀναγινώσκῃ εἰς τὰ μυχιαίτατα τῆς πονούσης καρδίας, ἡ περίλαμπρος αἴγλη ἡ περιβάλλουσα τὸν βίον της, τὸν πλήρη εὐποιΐας, τῇ κερδίζουσι πάσας τὰς συμπαθείας, πᾶσαν τὴν ἐκτίμησιν καὶ τὸν σεβασμὸν τῶν γιγνωσκόντων νὰ ἐκτιμῶσι καὶ ἀμείβωσι τὴν ἀρετήν.

Ἡ κ. Bogelot δὲν εἶναι οὔτε συγγραφεύς, οὔτε ρήτωρ. Καὶ ἐν τούτοις ὅταν ὁμιλῇ τὴν ἀκούει τις εὐχαρίστως καὶ μετὰ ποιᾶς τινος ἀπολαύσεως, ὅταν γράφῃ τὴν ἀναγνώσκομεν χωρὶς νὰ κουραζώμεθα, τόσον τὸ ὕφος της εἶναι ἀφελές, καλλιεπὲς καὶ φυσικόν. Εἶναι ὑπὲρ πᾶν ἄλλο γυνὴ ἀκάματος, ἐργατική, καὶ φέρει ἐν ἑαυτῇ ἰδιαίτατα ἀνεπτυγμένον τὸ διοργανωτικὸν πνεῦμα.

Ὅλων ἡμῶν αἱ καρδίαι τὴν παρηκολούθησαν μετ' ἀγωνίας εἰς τὸ ἐν Ἀμερικῇ ταξείδιόν της. Εἶναι τόσον μέγας, τόσον ἀπέραντος, τόσον ἀπειλητικὸς ὁ ὠκεανός, ὥστε μόνη ἡ ἰδέα ὅτι τὸν ἠψήφησεν αὕτη ὑπὲρ τοῦ καλοῦ ὅλων, ὅπως ἐξυψώσῃ τὸ ἐθνικὸν γόητρον τοῦ φύλου μας εἰς τὸν Νέον Κόσμον, συνεκίνει πάσας ἡμᾶς καὶ αἱ εὐχαί μας θερμαὶ καὶ διάπυροι τὴν παρηκολούθουν.

Μᾶς ἐπανῆλθεν ἐν τούτοις εὐτυχὴς καὶ εὐχαριστημένη, μὲ τὴν συνείδησιν ἀναπαυμένην διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ μεγάλου καθήκοντος καὶ πρὸς τὸ φῦλον μας καὶ πρὸς τὴν Γαλλίαν ἐν γένει.

Καὶ ἐκέρδισεν ὑπὲρ τοῦ γυναικείου ζητήματος ἐπισήμως καὶ αὐτὴν τὴν Γαλλικὴν Κυβέρνησιν, ἥτις κατενόησε καὶ ἐξετίμησε τὸ μέγα καλόν, ὅπερ προσεπορίσθημεν ὡς ἔθνος ἀνεπτυγμένον καὶ προοδευτικὸν διὰ τῆς συμμετοχῆς της εἰς τὸ ἐν Σικάγῳ γυναικεῖον Συνέδριον.

Σήμερον εἰς ἐπίσημον ἐπισφράγισιν τῆς εὐγνωμοσύνης της ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις τῇ ἀπένειμε τὸ παράσημον τῆς Λεγεῶνος τῆς Τιμῆς. Εἶναι ἡ μόνη μετὰ τῆς διασήμου ζωγράφου μας Rosa Bonheur, ἡ τυχοῦσα τῆς τιμῆς ταύτης κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο, τιμῆς, ἥτις ἀνταναklᾷ πρὸς πάσας τὰς γυναῖκας αἵτινες ὡς καὶ ὑμεῖς ἀντεπροσώπευσαν τὸ φῦλον τοῦ ἔθνους των εἰς τὸ μέγα διεθνὲς ἐν Σικάγῳ Γυναικεῖον Συνέδριον.

Ἀνταποκρίτρια

ΕΚΔΡΟΜΗ ΕΙΣ ΟΛΥΜΠΙΑΝ

Β΄.

Ὁ σεισμὸς τῆς νυκτός, ἡ ἀλλαγὴ κλίνης, ἡ κόπωσις δωδεκαώρου σιδηροδρομικοῦ ταξειδίου, αἱ ἄγριαι κραυγαὶ τῶν φρουρῶν τῶν φυλακῶν ἀνὰ πᾶσαν ὥραν συνετέλεσαν εἰς τὸ νὰ κακοκοιμηθῶμεν. Καὶ ὅμως τὴν ἕκτην τῆς πρωΐας ἕτοιμοι, μὲ τοὺς πίλους καὶ τὰ ἀλεξιβρόχιά μας διηυθυνόμεθα πρὸς τὸν σταθμόν. Ὅλαι καὶ ὅλοι οἱ μετασχόντες τῆς ἐκδρομῆς μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ξένοι περιηγηταί, ἀνέμενον ἐκεῖ ἀνυπόμονοι. Αἱ ἀπρόοπτοι συναντήσεις γνωστῶν καὶ φίλων, οἱ ἀσπασμοὶ καὶ τὰ «*Χριστὸς Ἀνέστη*» ἀπετέλουν τὴν μόνην ποικιλίαν τῆς κοινοτοποίας τῶν πρὸ τῶν σιδηροδρομικῶν σταθμῶν συναθροίσεων.

Οἱ φοιτηταὶ ὅλοι νέοι, ζωηροί, εὐφυολόγοι, ἀεικίνητοι, εὔθυμοι συναθροισθέντες ἐντὸς ὀλίγου προσέδωκαν ζωὴν εἰς τὴν συγκέντρωσίν μας, ἀπετέλεσαν τὸ χαρωπὸν σημεῖον τῆς εἰκόνος. Ἐντὸς στιγμῶν τινων πᾶσαι αἱ σιδηροδρομικαὶ ἅμαξαι κατελήφθησαν καὶ μετὰ τὸ ἀπαραίτητον προανάκρουσμα τῶν συριγμῶν τῆς ἀτμομηχανῆς καὶ τῶν τριγμῶν τῶν ὡσεὶ σκονταπτουσῶν ἁμαξῶν ἐξεκινήσαμεν διὰ τὴν Ὀλυμπίαν.

Ὅσαι καὶ ὅσοι παρευρέθητε εἰς τὰς μαγικὰς ὀπτασίας τῶν μεγαλειτέρων τοῦ κόσμου θεάτρων, ὅσοι ἠκούσατε διηγήσεις ἀραβικῶν μύθων, ὅσοι ἀνεγνώσατε περιγραφὰς τῶν θαυμασιωτέρων τοῦ κόσμου τόπων, συγκεντρώσατε ὅλας τὰς ἀναμνήσεις καὶ ἐντυπώσεις σας, μεγεθύνατε τελειοποιήσατε, ποικίλατε, πολυπλασιάσατε αὐτὰς ἐπ' ἄπειρον καὶ ἔχετε μόλις ἀμυδρὰν ἰδέαν τοῦ φυσικοῦ πανοράματος, τὸ ὁποῖον ἀπὸ Πύργου εἰς Ὀλυμπίαν ἐκτυλίσσεται ἐνώπιόν μας.

Οἱ ἀρχαῖοι εἴξευραν νὰ ἐκλέγουν τὰς κατοικίας τῶν θεῶν των. Εἴξευραν νὰ θέτουν τοὺς δημιουργούς, ἐν τῷ μέσῳ τῆς τελειοτέρας ἐκφάνσεως τῆς δημιουργίας. Εἴξευραν νὰ ἀναπαριστάνουν τὴν ἀθανασίαν τοῦ πλάστου, διὰ τῆς ἀθανάτου των ἔργων του τελειότητος. Ἡ πρὸς τὸν ἐπὶ τῆς γῆς οἶκον τοῦ Παντάνακτος ἄγουσα δὲν ἐχαράσσετο ὑπὸ μηχανικῶν, ἀλλ' οὔτε ἐστρώνετο ὑπὸ λίθων καὶ ἐφράσσετο ὑπὸ τεχνητῶν κιγκλίδων. Εἶναι χλοοστρωμένη, ζωγραφισμένη, ἀνθοσπαρμένη μὲ τὰ μυροβόλα τῆς φύσεως ψηφιδωτά, τὰ ὁποῖα οὐδεμία ἀνθρωπίνη μεγαλοφυΐα, οὐδεμία θνητοῦ δύναμις δύναται νὰ ἀντικαταστήσῃ. Εἶναι εὐρεῖα, ἀπέραντος, πλαισιουμένη ὑπὸ ἐναλλασσούσης σειρᾶς ποικιλοσχήμων λόφων, ὧν οἱ τάπητες ὑφάνθησαν ὑπὸ τῆς μητρὸς φύσεως διὰ τῶν γραφικωτέρων καὶ καλλιτεχνικωτέρων σχεδίων. Ἐπὶ τῶν ὁποίων τὰ χρώματα ὀργιάζουν ἐν μεθυστικῷ συφυρμῷ. Ἐπὶ τῶν ὁποίων τὸ φῶς παίζει φιλαρέσκως μὲ τὰς σκιὰς καὶ ἡ δρόσος μυριοχρόους ἐγκατασπείρει ἀδάμαντας. Διατέμνεται ἡ ὁδὸς αὐτὴ ὑπὸ φυσικῶν πιδάκων, ὑπὸ ποταμίων καὶ παραποταμίων ὑγρῶν ταινιῶν. Περιβάλλεται φιλαρέσκως ὑπὸ φυσικῶν γραφικωτάτων παραπετασμάτων, ἅτινα ἐν τῇ ὁρμητικῇ τοῦ σιδηροδρόμου φορᾷ φαίνονται ὡς ὑπὸ μαγικῆς χειρὸς ὑπεγειρόμενα καὶ ἀποκαλύπτοντα ἀνὰ πᾶσαν κίνησιν καὶ νέαν θαυμασιωτέραν εἰκόνα τοῦ μεγάλου τούτου καλλιτεχνικοῦ τῆς φύσεως λευκώματος.

Αἱ αἰσθήσεις, ἡ ψυχή, ἡ διάνοια εὑρίσκονται ἐν καταπλήξει. Ἡ ὑπὸ τοιοῦτο πλαίσιον εἰκὼν τῶν θεῶν, θεῶν οὓς οἱ Φειδίαι καὶ οἱ Πραξιτέλεις ἀνεπαρίστων διὰ τῆς σμίλης των, καὶ οὓς μυθῳδῶν τιμῶν ὕλαι καὶ ἀδάμαντες περιεκόσμουν, δικαίως προὐκάλουν τὸ περιδεὲς σέβας, τὴν πίστιν, τὴν κατάνυξιν. Δικαίως οἱ ἱερεῖς τοῦ ναοῦ τούτου ὁμοίαν ἐξήσκουν ἐπιρροὴν ἐπὶ τῶν τυχῶν τῶν λαῶν τῶν χρόνων ἐκείνων, οἵαν κατὰ τοὺς δύο τελευταίους αἰῶνας ὁ παπισμός. Δικαίως ἐνταῦθα συνέρρεον οἱ ἡγεμόνες καὶ ἰσχυροὶ τοῦ κόσμου ὅλου καὶ ἠμιλλῶντο τίς πρῶτον πλουσιώτερα νὰ ἀναθέσῃ ἀφιερώματα, τίς μεγαλοπρεπέστερα νὰ ἀνεγείρῃ μνημεῖα εἰς τοιούτους γίγαντας θεούς. Δικαίως ἐδῶ ἐτελοῦντο οἱ καλοὶ ἀγῶνες τοῦ σώματος, οἱ ἀναδεικνύοντες τοὺς Ἕλληνας τὴν ὡραιοτέραν καὶ ἀνδρειοτέραν καὶ ὑπεροχωτέραν τοῦ κόσμου φυλήν.

Ἡ συνοδεία μας κατέρχεται τῶν ἁμαξῶν καὶ ἐν θρησκευτικῇ κατανύξει διευθυνόμεθα πρὸς ὁμαλὴν ἀνωφέρειαν τοῦ Κρονίου ὄρους, ὁπόθεν τὸ βλέμμα περιλαμβάνει ὁλόκληρον τὴν περιοχὴν τῶν ἱερῶν τόπων τῆς ἀρχαιότητος. Ὁ σοφὸς καὶ πολυμαθέστατος πρώην ἔφορος τῆς Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης κ. Γ. Κωνσταντινίδης ἔλαβεν ἐνταῦθα τὸν λόγον καὶ δι' ὕφους ἀφελοῦς καὶ καλλιεποῦς ἐξέθηκεν ἐν πλήρει λεπτομερείᾳ τὴν ἱστορίαν τῶν ὑπὸ τοὺς πόδας μας ναῶν καὶ τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων. Χωρὶς ὕφος διδασκαλικὸν καὶ ἐπιτετηδευμένα ρητορικὰ σχήματα ὁ κ. Γ. Κωνσταντινίδης ἐκράτησεν ἐπὶ ὥραν περίπου τὸ ἀκροατήριόν του εἰς διαρκῆ γοητείαν, ἀπεκάλυψεν εἰς αὐτὸ τόσα ἄγνωστα πράγματα, ἐδίδαξεν, ἐνεθουσίασεν.

Μετὰ ταῦτα κατήλθομεν εἰς τὴν ἐκ τοῦ πλησίον ἐπισκεψιν τῶν ναῶν. Ἐνταῦθα ὁ διδάκτωρ τῆς φιλολογίας κ. Γαβριὴλ Βυζαντινὸς ἐκ μέρους τῆς Φοιτητικῆς Ἑνώσεως ἀνέπτυξεν ἀρχαιολογικῶς τὰ κατὰ τοὺς ναοὺς καὶ τὴν ἀρχαίαν αὐτῶν τέχνην, ἀναπαραστήσας διὰ τῆς φαντασίας τὰ καταστραφέντα μνημεῖα, καὶ τὸν πλοῦτον καὶ τὴν θαυμαστὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς διακοσμήσεως αὐτῶν. Ὁ κ. Γ. Βυζαντινὸς νεώτατος ἔτι φαίνεται προικισμένος μὲ ὅλα τὰ χαρίσματα τελείως κατηρτισμένου ἐπιστήμονος, τοῦ ὁποίου τὸ μέλλον προμηνύεται λαμπρόν.

Ὁλόκληρον βιβλίον δὲν θὰ μᾶς ἤρκει, ἐὰν ἐπιχειροῦμεν νὰ περιγράψωμεν τὰς ἐντυπώσεις, ἃς ἀπεκομίσαμεν ἐκ τῆς ἐπισκέψεως ταύτης, τὴν συγκίνησιν, ὑφ' ἧς εἴχομεν καταλιφθῆ ἀναμιμνησκόμεναι τὸ ἔνδοξον παρελθὸν τῶν προγονικῶν χρόνων.

Ἐφανταζόμεθα τοὺς εὐρυστέρνους καὶ καλλισώμους ἀθλητάς, προπαρασκευαζομένους ἐπὶ μῆνας ὅλους καὶ ἀγωνιζομένους δι' ἔπαθλον ὄχι ἐξ ἑκατοντάδων δραχμῶν, ὡς συμβαίνει σήμερον, ἀλλὰ διὰ κλάδον μόνον ἐλαίας ἢ φοίνικος. Ἐφαντάσθημεν πρὸ τοῦ Ἡραίου διερχόμεναι τοὺς ἀνὰ πενταετίαν τελουμένους ἐκεῖ ἀγῶνας τῶν νεανίδων τῆς Ἠλείας πρὸς τιμὴν τῆς Ἥρας, μὲ τὰς ἐξώμους ἐσθῆτάς των καὶ τοὺς βραχεῖς πτυχωτοὺς χιτῶνας καὶ τὴν μακρὰν κόμην λελυμένην καὶ πίπτουσαν ἐπιχαρίτως ἐπὶ τῶν ἀλαβαστρίνων ὤμων των, ἀσκουμένας τὸν καλὸν τοῦ δρόμου ἀγῶνα. Καὶ μᾶς ἐφαίνετο ὅτι ἐκεῖ που ἐπλανᾶτο μὲ κοῦφον βῆμα ἡ Χλῶρις ἡ θυγάτηρ τοῦ Ἀμφίωνος ἡ πρώτη νικήτρια τῶν Ἡραίων ἀγώνων, φέρουσα ἀνὰ χεῖρας κλάδον ἐλαίας, τὸ βραβεῖον τῆς νίκης.

Ὁ Ἑρμῆς τοῦ Πραξιτέλους.

Ἀπὸ τῶν ἀρχαίων ναῶν ἀνερχόμεθα εἰς τὸν ὑπὸ τῶν συγχρόνων ἱδρυθέντα εἰς τὸ Μουσεῖον. Ἐν αὐτῷ μεταξὺ ἄλλων ἔργων τέχνης εὑρεθέντων ἐν ταῖς ἀνασκαφαῖς εἶναι καὶ τὸ περικαλλὲς ἄγαλμα τοῦ Ἑρμοῦ τοῦ Πραξιτέλους.

Περὶ τῆς θαυμασίας τοῦ ἔργου τούτου τελειότητος ἐγράφησαν πολλά. Ἀλλὰ πᾶν ὅ,τι ἐγράφη καὶ ὅ,τι δύναται νὰ γραφῇ εἶναι μηδὲν ἀπέναντι τῆς ἀριστοτεχνικῆς τοῦ ἔργου ἀξίας. Μόνον εἰς Πραξιτέλης τῆς γραφίδος θὰ ἠδύνατο νὰ ἀποδώσῃ πιστῶς ὅ,τι ἐκείνου ἡ μεγάλη καλλιτεχνικὴ φαντασία συνέλαβεν, ὅσους ἡ καρδία του μετέδωκε παλμοὺς εἰς τὸν ψυχρὸν λίθον, ὅσας ἡ σμίλη του ἐχάραξε θαυμασίας γραμμὰς ἐπὶ τῆς εὐπλάστου κατατομῆς τοῦ πονηροῦ θεοῦ τοῦ ἐμπορίου.

Λησμονοῦμεν ὅτι δὲν εἴμεθα μόναι καὶ αἰσθανόμεθα τὴν ἀνάγκην γονυκλινεῖς νὰ ἀσπασθῶμεν τὸν μαρμάρινον ἐκεῖνον θεόν, τὸν ὑπὸ τοῦ ἀληθεστέρου αὐτοῦ ποιηθέντος.

Ὁ κ. Κωνσταντινίδης, τὸ ζῶν τοῦτο ἱστορικὸν βιβλίον καὶ τοῦ ἔθνους καὶ τῆς Ἑλληνικῆς τέχνης, ἐξακολουθεῖ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἐν τῷ Μουσείῳ ἀγαλμάτων. Πλὴν ἡμεῖς ὀφθαλμοὺς μόνον διὰ τὸν Ἑρμῆν ἔχομεν, ὦτα μόνον διὰ τὴν μυστηριώδη γλῶσσαν, ἣν τοιαῦτα καλλιτεχνικὰ ἀριστουργήματα λαλοῦν εἰς ὅσους εἰξεύρουν νὰ ἀκούουν καὶ ἐννοοῦν αὐτήν.

Τὸ ἐν τῷ ξενοδοχείῳ τῆς Ὀλυμπίας γεῦμα.

Εἶναι δωδεκάτη ἀκριβῶς, καθ' ἣν στιγμὴν αἱ πεζόται διαμαρτυρίαι τοῦ στομάχου μᾶς ἀναγκάζουν νὰ διευθυνθῶμεν πρὸς τὸ ἐπὶ τοῦ ὑπερκειμένου τοῦ Μουσείου λοφίσκου μέγα νεόδμητον ξενοδοχεῖον.

Ἀριστοτεχνικῶς τέλειον μὲ εὐρύτατα διαμερίσματα, μὲ θέαν ὑπερτέραν πάσης περιγραφῆς, ὅλον φῶς καὶ ζωὴ τὸ ξενοδοχεῖον τῶν Ὀλυμπίων τελεῖ σήμερον τὴν ἑορτὴν τῶν ἐγκαινίων του. Εἰς παμμεγίστην αἴθουσαν τρεῖς μεγάλαι τράπεζαι παρατίθενται διὰ τοὺς ἐκδραμόντας συνδαιτυμόνας. Τὰ ἐπιτραπέζια σκεύη ἀπαστράπτουν ἐκ καθαριότητος, τὸ προσωπικὸν τῆς ὑπηρεσίας πλῆρες καὶ ἡ ὄρεξις, μεθ' ὅλας τὰς συγκινήσεις τῆς ἡμέρας, ἀνάλογος πρὸς τὸ γεῦμα, τὸ ὁποῖον ἄφθονον καὶ γευστικώτατον διαμοιράζεται ὑπὸ εὐπρεπῶν ὑπηρετῶν ἀνὰ πᾶσαν τῶν τραπεζῶν διεύθυνσιν.

Ἡ πανεπιστημιακὴ νεολαία, ἡ μεγάλη αὕτη καὶ ἐλπιδοφόρος τοῦ Ἑλληνισμοῦ δύναμις, τιμᾷ τὸν τίτλον τῆς εὐγενείας, ὃν φέρει. Ἡ ζωηρότης, ἡ εὐθυμία, ὁ πατριωτικὸς ἐνθουσιασμός, αἱ εὐφυολογίαι, αἱ ὡραῖαι προπόσεις τῶν νέων φοιτητῶν γίνονται μὲ ὕφος σοβαρὸν ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς ἀβρότητος καὶ τῆς εὐγενοῦς συμπεριφορᾶς, χωρὶς οὔτε σκιὰ παρατυπίας νὰ ἐπισκιάσῃ τὸ σύνολον τῆς ἑορτῆς.

Ὁ νεαρὸς ἀντιπρόεδρος τῆς «Φοιτητικῆς Ἑνώσεως» κ. Βασιλείου φέρει πρῶτος πρόποσιν ὑπὲρ τῶν ρητόρων τῆς ἡμέρας, τοῦ κ. Γ. Κωνσταντινίδου καὶ τοῦ κ. Γ. Βυζαντινοῦ. Καὶ τὴν πρόποσιν ταύτην διαδέχονται πολλαὶ ἄλλαι ἐνθουσιώδεις, ἐν αἷς καὶ ὑπὸ τῶν περιηγητῶν ἑλληνιστῶν Γερμανῶν, οἵτινες ἔπιον εἰς ὑγείαν τῶν κυριῶν ἑλληνιστί. Αἱ κυρίαι ἀνταπήντησαν προπίνουσαι εἰς ὑγείαν τῶν κυριῶν τῶν ἐν τῇ ἑορτῇ εὑρισκομένων ξένων. Εἰς αὐτὰς ἀπαντᾷ ὁ κ. Χαμουδόπουλος Ἕλλην ἐκ τῶν ὑποδούλων, εἰς τοῦτον δὲ πάλιν ὁ κ. Θεοφιλᾶτος πρόεδρος τῆς ἑταιρείας ὁ «Ἑλληνισμὸς» πατριωτικώτατα. Τὰς προπόσεις κλείει ὁ κ. Βυζαντινὸς δι' ὡραίων λόγων ὑπὲρ τῆς προόδου τοῦ γυναικείου φύλου καὶ ὑπὲρ τῆς διευθυντρίας τῆς πρώτης ἐν Ἑλλάδι γυναικείας ἐφημερίδος.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὄργανα ἐγχώρια διασκορπίζουσι τοὺς ἁρμονικοὺς ἤχους των ἀνὰ τὰς αἰθούσας, ὁ ἐνθουσιασμὸς κορυφοῦται καὶ πάντες οἱ τῆς ἐκδρομῆς μεταβαίνουσι καὶ πάλιν εἰς τὸ Μουσεῖον, ὅπως φωτογραφηθῶσιν ὑπὸ τοῦ ἐρασιτέχνου νεαροῦ φοιτητοῦ κ. Καλαμάρα, τοῦ μετὰ πολλῆς εὐγενείας ἀναλαβόντος νὰ καταρτίσῃ καὶ φωτογραφήσῃ τὸ ὑπὸ τὴν Νίκην τοῦ Παιονίου σύμπλεγμα πάντων τῶν μετασχόντων τῆς ἐκδρομῆς.

Τὴν δευτέραν ἀκριβῶς μ. μ. ὅλαι καὶ ὅλοι μετὰ ὕστατον βλέμμα πρὸς τὸν Ἀθάνατον Ἑρμῆν, μετὰ τελευταῖον πρὸς τὸ μαγικὸν τῆς φύσεως πανόραμα ἀποχαιρετισμὸν καὶ μετὰ εὐχὴν διάπυρον ταχείας καὶ προσεχοῦς συναντήσεως κατηρχόμεθα πρὸς τὸν σταθμὸν ὑπὸ συνοδείαν λεπτῆς βροχῆς, ἥτις προσέδιδε νέα κάλλη, νέαν γοητείαν εἰς τὴν ἀπαράμιλλον γραφικότητα τῆς ὡραίας καὶ μεγαλοπρεποῦς φυσικῆς πινακοθήκης, ἥτις ἀμφιθεατρικῶς ἐξετείνετο πρὸ ἡμῶν.

ΘΡΗΣΚΕΙΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΙ ΡΗΤΟΡΕΣ

Ὅτι τὸ θρησκευτικὸν αἴσθημα, καλῶς ἀναπτυσσόμενον ἐν τῇ παιδικῇ καρδίᾳ ἀποτελεῖ ἐν τῷ μέλλοντι τὸν κυριώτατον παράγοντα τῆς ἀνθρωπίνης εὐτυχίας τοῦτο εἶναι ἀναντίρρητον. Ὅταν ἔχῃ τις πίστιν ἔχει καὶ ἐλπίδα. Καὶ ὅταν ἐλπίζῃ οὐδέποτε χάνει τὸ θάρρος, οὐδέποτε ἀπογοητεύεται ἢ αἰσθάνεται τὴν λιποψυχίαν ἐκείνην, τὴν δημιουργοῦσαν τὴν δειλίαν καὶ ἀνανδρίαν, αἵτινες ἀποτελοῦν τὰς πρώτας βαθμίδας τῆς ἠθικῆς ἐκτροχιάσεως.

Τὰς σκέψεις ταύτας μᾶς ἐνεποίησεν ἡ κατὰ τὴν ἐσπέραν τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς ἐκδηλωθεῖσα γενναιότης τῶν μαθητριῶν τοῦ Παρθεναγωγείου Χίλλ. Καθ' ἣν στιγμὴν ὁ ἰσχυρότατος τῆς ἑσπέρας ἐκείνης σεισμὸς τόσον συνεκλόνισε τὸ ἔδαφος, πᾶσαι καὶ ἰδίᾳ *πάντες* οἱ ἐν τῷ παρεκκλησιδίῳ τῆς σχολῆς ἐκκλησιαζόμενοι ὥρμησαν ἔξω σταυροκοπούμενοι καὶ κατατρομαγμένοι.

Μόναι αἱ μαθήτριαι, αἱ κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην ὑψοῦσαι τὸν σταυρὸν ἐξηκολούθησαν μετὰ κατανύξεως ψάλλουσαι, χωρὶς οὔτε μία κραυγή, οὔτε ἡ ἐλαχίστη διακοπὴ ἢ χασμωδία νὰ ἐπέλθῃ εἰς τὴν ἱερουργίαν. Τοῦτο ἐνεποίησεν εἰς ὅλους κατάπληξιν καὶ θαυμασμόν. Διατὶ τὰ παιδία αὐτά, τὰ νέα, τὰ εὐαίσθητα, τὰ λεπτόρυθῆ δὲν ἐφοβήθησαν! Ποῦ ἤντλησαν ὅλον ἐκεῖνο τὸ θάρρος, ὅλην τὴν ἀφοβίαν, ἔλεγον ἔπειτα οἱ παριστῶτες!

Εἰς τὴν θρησκείαν, διενοούμην, ἐγώ. Εἰς τὸ θρησκευτικὸν αἴσθημα, εἰς τὴν πίστιν, ἣν ἡ ἐνάρετος καὶ εὐσεβὴς διευθύντρια κ. Μπέσση Μάσσονος ἐμπνέει εἰς τὰς καρδίας των ἀπὸ τῆς τρυφερᾶς των ἡλικίας. Ὅταν εὑρίσκονται εἰς τὸν ναὸν μία μόνον ἰδέα κατέχει τὴν διάνοιάν των, ἓν αἴσθημα πλημμυρεῖ τὴν καρδίαν των: ἡ ἀκράδαντος πρὸς τὸν Θεὸν πίστις. Καὶ εὑρίσκονται τόσον συνεχῶς εἰς τὸν ναόν, καὶ ἐκτελοῦν μετὰ τόσης ἀκριβείας τὰ θρησκευτικά των καθήκοντα, καὶ ὑπηρετοῦν μετὰ τόσου ζήλου τὸν εἰς τὸν Θεὸν ἀφιερωμένον ἀπέριττον αὐτὸν οἶκον, ὥστε ἀνεπαισθήτως βαπτίζονται εἰς τὸ πνευματικὸν τῆς θρησκείας λουτρόν, τὸ ἰσχυροποιοῦν τὸν χαρακτῆρα, τὸν ἐξευγενίζοντα τὸ ἦθος, καὶ διαπλάττοντα τὰ εὐγενῆ αἰσθήματα, ἐξ ὧν ἀπορρέουν πᾶσαι αἱ ἀρεταί.

Τόση δ' ἀγνότης ἀληθῶς θεία τὰς περιβάλλει ἐν τῷ ναῷ, ὥστε ὅσον ἄθεος καὶ ἂν εἶναι τις, ὅταν παρακολουθῇ μετ' αὐτῶν τὴν θείαν ἱερουργίαν, ὅταν ἀκούῃ ψαλλομένους τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς ὕμνους ἀπὸ τῶν ἀθῴων παιδικῶν των χειλέων

καταλαμβάνεται ὑπὸ κατανύξεως γλυκείας καὶ ἡ πίστις βαθμηδὸν καὶ κατ' ὀλίγον γεννᾶται ἐν τῇ ψυχῇ του.

Εἰς ὀλίγας ἴσως ἐκκλησίας ἡ ἱερουργία ἐν γένει τελεῖται μετὰ τῆς τάξεως καὶ τῆς ἠρεμίας καὶ τῆς ἡσύχου κατανύξεως, μεθ' ἧς ἐν τῷ ναῷ τούτῳ. Ὁ εὐπαίδευτος ἀρχιμανδρίτης κ. Σωφρόνιος Παπαπαναγιώτου ὁ ἱερουργῶν, κατὰ τὸ πλεῖστον, ἐνταῦθα ἔχει καὶ τὸ ὕφος καὶ τὴν φωνὴν σεμνὴν καὶ ἐπιβάλλουσαν. Ἐν τῷ κατὰ τὴν Μεγάλην δὲ Παρασκευὴν ἐκφωνηθέντι λόγῳ του ἀνέπτυξεν εὐγλώττως τὰ κατὰ τὴν εὐεργετικὴν ἐπίδρασιν τοῦ χριστιανισμοῦ ἐπὶ τῆς τύχης τῆς γυναικὸς καὶ τὴν τῆς γυναικὸς πάλιν διὰ τοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθήματος ἐκπολιτιστικὴν ἐπὶ τῶν λαῶν καὶ ἐθνῶν ἐπιρροήν.

* *
*

Συνεχέστατα καὶ ὁ παρ' ἡμῖν ἐκκλησιαστικὸς ῥήτωρ κ. Ἰγνάτιος Μοσχάκης λαμβάνει ἐν τῷ σεμνῷ τούτῳ ναϊδρίῳ τὸν λόγον καὶ ἑρμηνεύει μεθ' ὅσης ῥητορικῆς δυνάμεως καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς ναοῖς καὶ ἐν τῷ φιλολογικῷ Συλλόγῳ Παρνασσῷ τὰς μεγάλας τῆς θρησκείας ἀληθείας.

Κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο τὸν λόγον ἔλαβεν ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, ἐν ᾧ θαυμασίως ἀνέπτυξεν ὅτι αἱ θλίψεις καὶ αἱ δοκιμασίαι τοῦ βίου συντελοῦσι μᾶλλον εἰς τὴν ἀνθρωπίνην εὐτυχίαν. Καὶ ἀπέδειξε δι' ὡραίων καὶ ἀδιαφιλονικήτων ἐπιχειρημάτων ὅτι εἰς τὰς θλίψεις καὶ τὰς δοκιμασίας ὀφείλομεν τὰς πολυτιμοτέρας ἀρετάς, τὴν ἀγάπην, τὴν ταπεινοφροσύνην, τὴν ἐγκράτειαν, τὴν φιλανθρωπίαν, τὴν εὐσέβειαν·

Οὕτω ἡ θαυμασία αὕτη διδασκαλία του τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς ἐπεσφράγισε περιφανῶς τὴν σειρὰν τῶν θρησκευτικῶν μαθημάτων, ἅτινα κατὰ τὴν Μεγάλην Τεσσαρακοστὴν ἀνέπτυξεν ἐν τῷ Φιλολογικῷ Συλλόγῳ Παρνασσῷ καὶ ἐν ᾧ τὸ πολυπληθὲς καὶ ἐκλεκτὸν ἐκ κυριῶν ἀκροατήριόν του τόσα ἤντλησε διδάγματα ὠφέλιμα καὶ τόσας ἀπεκόμισεν ὡραίας καὶ ἀλησμονήτους τοῦ καλοῦ καὶ τῆς ἀληθείας ἐντυπώσεις.

Η ΔΕΚΑΕΤΗΡΙΣ ΤΟΥ ΡΩΜΗΟΥ

Εὔθυμος ζωηρά, τρελλὴ ἡ ἑορτὴ αὕτη τῆς δεκαετηρίδος τοῦ «Ρωμηοῦ», ἡ πρώτη φιλολογικὴ καὶ δημοσιογραφικὴ ἑορτὴ ἡ τελεσθεῖσα ἐν Ἑλλάδι. Εὐτυχής, προνομιοῦχος ὁ Σουρῆς, ὁ μὴ ἔχων ἀντίζηλον, ὁ κατορθώσας διὰ τῆς ἀδιαφιλονικήτου ὑπεροχῆς του νὰ ἐκτιμηθῇ, νὰ ἀγαπηθῇ, νὰ καταστῇ ὁ χαϊδευμένος ἥρως τῆς ἡμέρας καὶ νὰ ἴδῃ περὶ αὐτὸν συνησπισμένους, ἀδελφωμένους, ὅλους τοὺς γράφοντας, μετέχοντας τῆς χαρᾶς του καὶ πανηγυρίζοντας ἐν ἀκαταπτώτῳ εὐθυμίᾳ ἡ ἀγάπη τὴν δεκαετηρίδα του.

Αἱ πρὸς αὐτὸν ἔμμετροι προσφωνήσεις τῶν κ.κ. Βλάχου καὶ Ἰ. Δαθέργη, ἰδίως ἡ τοῦ τελευταίου ἀπαράμιλλος ἑκατόστιχος μὲ ὁμοιοκαταληξίας εἰς Ἴδα, αἱ ἠρτημέναι μὲ τόσας εὐφυΐας καὶ μὲ τόσον μέθυ, ὁ ὑπὸ τοῦ κ. Χ. Ἀννίνου συντεθεὶς εἰς τιμήν του ὕμνος καὶ ψαλεὶς ἐκεῖ ὑπὸ αὐτοσχεδίου ὁμίλου Φιλομούσων, τὸ ἀνακρουόμενον εἰς τὸν δρόμον ὀργανέτον, τὸ ἀναπληροῦν τὴν ὀρχήστραν, αἱ εὐφυολογίαι τοῦ κ. Ἀναγνωστάκη, ἡ ἐκτυλιχθεῖσα δίκη τοῦ Σουρῆ, τὸ ὑπὸ τοῦ κ. Παρασκευαΐδου κομισθὲν ἐν πεζοπορίᾳ ὕδωρ τῆς Σαλαμῖνος, καὶ ἡ εἰς ὅλους καὶ ὅλα ἀπάντησις τοῦ Σουρῆ διέχυσαν τόσην εὐθυμίαν εἰς τὴν αἴθουσάν του κατὰ τὴν ἑσπέραν ἐκείνην, ὥστε ἀλησμόνητος νὰ μείνῃ ἡ ἑσπερὶς αὕτη εἰς τὰ χρονικὰ τοῦ βίου τοῦ Ρωμηοῦ.

Ἀλλ' ἡ χαρὰ εἰς τὸν κόσμον παρκολουθεῖται κατὰ βῆμα ἀπὸ τὴν λύπην. Μόλις ἔπαυσαν οἱ γέλωτες τῆς ἑορτῆς, μόλις ἐσίγησαν αἱ τόσων ἀκονισθεῖσαι ῥητόρων γλῶσσαι, πρὶν ἢ ὁ Σουρῆς προφθάσῃ νὰ περισυλλέξῃ τὰ ἄνθη καὶ τοὺς στεφάνους τῆς δόξης του, ἡ γηραιὰ μήτηρ του ἡ ζήσασα ἵνα ἴδῃ τὴν ἀποθέωσιν τοῦ τέκνου της παρέδωκε τὴν ὑστάτην πνοήν της.

Καὶ ὁ τόσον δοξασθεὶς ποιητὴς ἐπέπρωτο διὰ τῶν ἀνθέων, ἅτινα ἔρραναν τὴν εὐτυχεστέραν ἡμέραν τοῦ βίου του, νὰ ῥάνῃ τὸν νεκρὸν ἐκείνης, εἰς ἣν ὤφειλε τὴν ζωήν.

ΕΟΡΤΗ ΕΙΣ ΤΟ ΑΣΥΛΟΝ ΤΩΝ ΑΝΙΑΤΩΝ

Κομψὸν καὶ ἀπέριττον ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἠρέμου σιγῆς τῆς ἐξοχῆς καὶ τῆς ἀρωματισμένης ἀτμοσφαίρας τῶν περιβαλλόντων αὐτὸ σμαραγδοστολίστων κήπων τὸ Ἄσυλον τῶν Ἀνιάτων ἐτέλει κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἑορτὴν σεμνήν.

Ὅλων τῶν ἀσθενῶν τὰ βλέμματα ἤστραπτον ἐκ χαρᾶς, ὅλων αἱ φυσιογνωμίαι ἀπέπνεον ἐλπίδα καὶ θάρρος. Ὁ διάσημος τῆς πόλεώς μας ἰατρός, ὁ τόσων συμπαθειῶν καὶ ἐκτιμήσεως δικαίας ἀπολαύων κ. Θάλης, προσηνέχθη εὐγενῶς καὶ φιλανθρώπως νὰ προσφέρῃ τὴν ἰατρικὴν περίθαλψίν του πρὸς τὰς ἀτυχεῖς ἀνιάτους μας, ἀνελάμβανε δὲ τὸ πρῶτον ἤδη τὰ ἐν τῷ Ἀσύλῳ καθήκοντά του.

Ἡ γλυκύτης τοῦ ὕφους του, οἱ πρὸς τὰς πασχούσας ἐνθαρρυντικοὶ λόγοι του, ὁ πόθος του νὰ ἀνακουφίσῃ καὶ παραμυθήσῃ τὰς ἀποκλήρους ταύτας τῆς τύχεις ὑπάρξεις, παρίστων αὐτὸν ὡς ἰατρὸν ὄχι μόνον τῶν σωματικῶν πόνων, ἀλλ' ἰδιαίτατα τῆς ψυχῆς, ἰατρὸν γινώσκοντα νὰ ἀντλῇ ἐκ τῆς μεγάλης καὶ γενναίας καρδίας του τὸ σωστικὸν φάρμακον τῆς συμπαθείας καὶ τῆς ἐλπίδος, οὗ κατ' ἐξοχὴν ἔχουν ἀνάγκην αἱ εἰς ἀνίατα νοσήματα καταδικασμέναι.

Διὰ λόγων θερμῶν καὶ συγκινητικῶν, λόγων ὑπαγορευομένων ὑπὸ ἁβρῶν αἰσθημάτων καὶ ὑπὸ πνεύματος δικαίου ὁ κ. Θάλης συνεχάρη τὰς ὑποδεχθείσας αὐτὸν κυρίας τοῦ Συμβουλίου διὰ τὴν ἐν τῷ Ἀσύλῳ βασιλεύουσαν τάξιν καὶ ἁρμονίαν καὶ ἀληθῶς φιλάνθρωπος, ἀντλῶν τὴν ὑπερτάτην εὐτυχίαν ἐκ τῆς ἐκπληρώσεως τοῦ πρὸς τοὺς δυστυχεῖς καθήκοντος, ἐξέφρασε πρός τε τὴν πρόεδρον κ. Ναταλίαν Σούτσου καὶ πρὸς τὰς κυρίας τὴν εὐγνωμοσύνην του, διότι διὰ τῆς ἐκλογῆς των παρέχουν εἰς αὐτὸν τὴν εὐκαιρίαν νὰ φανῇ χρήσιμος εἰς τὸ νεοσύστατον τοῦτο Ἄσυλον, τὸ ὁποῖον ηὐχήθη νὰ ἴδῃ ἐντὸς ὀλίγου μέγα καὶ πλούσιον, στεγάζον ἀνὰ ἑκατοντάδας τὰς ὑπὸ τῆς στέγης του ζητούσας ἀνακούφισιν καὶ παραμυθίαν.

Αἱ κυρίαι συγκεκινημέναι καὶ εὐτυχεῖς διὰ τὴν πολύτιμον ἐν τῷ ἀσύλῳ συνεργασίαν τοῦ κ. Θάλη; ηὐχαρίστησαν αὐτὸν θερμῶς καὶ αἱ ἀσθενεῖς κλαίουσαι ἐκ χαρᾶς καὶ ἐλπίδων προέπεμψαν αὐτὸν διὰ τῶν εὐλογιῶν των καὶ τῶν ἐνθουσιωδῶν ἐκφράσεων τῆς ἀπείρου εὐγνωμοσύνης των.

Ὑπὲρ τοῦ Ἀσύλου τῶν Ἀνιάτων.

Ἡ ἐκ Κ]πόλεως φιλάνθρωπος κ. Ἑλένη Κ. Τσιτσάρα	δρ. 39.—
Ἡ δις Μαρία Τσιτσοπούλου.....	» 12.—
Ἡ δις Μαλβίνα Μαλατάκη.....	» 5.—

ΒΙΒΛΙΑ

Θεοδώρου Ὀρφανίδου Γεωπονικά. Τώρα ὅτε ὡς ἐκ τῆς οἰκονομικῆς καταστροφῆς τῆς Πελοποννήσου ἀπεδείχθη ὅτι ἡ ἀποκλειστικὴ τῆς σταφίδος καλλιέργεια δύναται κατὰ τὰ ἔτη τῆς μὴ καταναλώσεως νὰ ἐπιφέρῃ τὸν οἰκονομικὸν ὄλεθρον καὶ τῶν ἀτόμων καὶ τῆς χώρας, ἀκούσαμεν πολλοὺς νὰ ἀναφέρωσι μετὰ δακρύων τὸ ὄνομα τοῦ πρώτου καὶ μοναδικοῦ τῆς Ἑλλάδος γεωπόνου καὶ βοτανικοῦ, ἀοιδίμου Θεοδώρου Ὀρφανίδου.

Εἶναι ὁ ἀοίδιμος οὗτος τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου μας καθηγητής, ὁ μόνος, ὅστις κατηνάλωσε καὶ ζωὴν καὶ περιουσίαν εἰς μελέτην τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους καὶ ὅστις καὶ διὰ τῆς διδασκαλίας καὶ δι' ἀναφορῶν του πρὸς τὰς κατὰ καιροὺς Κυβερνήσεις καὶ διὰ τῶν σπουδαιοτάτων γεωπονικῶν συγγραμμάτων του παρεκίνει πάντας νὰ ἐπιδοθῶσιν εἰς τὴν καλλιέργειαν πάντων τῶν ἐν Ἑλλάδι εὐδοκιμούντων φυτῶν, ἵνα ἐν ἐποχῇ μὴ ζητήσεως ἢ καταστροφῆς ἑνὸς εἴδους, διὰ τῆς παραγωγῆς τῶν λοιπῶν ἐπέρχεται οἰκονομική τις ἰσορροπία.

Δυστυχῶς οὐδεὶς τότε τὸν ἤκουσε καὶ ὅλη ἡ Πελοπόννησος ἐπεδόθη εἰς τὴν καλλιέργειαν τῆς σταφίδος. Τὸ πάθημα ἐγένετο σκληρὸν μάθημα. Ἀλλ' ὅ,τι δὲν ἔγινε τότε δύναται νὰ γίνῃ σήμερον διὰ τὸ μέλλον. Ὅλοι οἱ γαιωκτήμονες, ὅλοι οἱ προσδοκοῦντες νὰ ζήσωσιν ἐκ τοῦ πλούτου τῆς γῆς, ἃς ἀκολουθήσωσι τὰς συμβουλὰς τοῦ σοφοῦ ἀνδρός, αἵτινες συνοψίζονται εἰς τοὺς τέσσαρας τόμους τῶν γεωπονικῶν ἔργων του. Ἐν αὐτοῖς ἡ Ἑλληνικὴ γῆ ὅλη εἶναι μελετημένη σπιθαμὴ πρὸς σπιθαμήν, καὶ τὰ δι' ἑκάστην ἐπαρχίαν δυνάμενα νὰ ὡριμάσωσι καὶ κέρδη μεγάλα νὰ ἀποφέρωσι φυτὰ ἢ δένδρα μὲ τὸν τρόπον τῆς καλλιεργείας αὐτῶν, ἐκτίθενται μετὰ σαφηνείας θαυμαστῆς.

Εἶναι ἀληθὴς τῆς γῆς ἐγκυκλοπαίδεια τὸ σύγγραμμα τοῦτο, ἐνῷ καὶ τῶν ἀνθέων ἡ καλλιέργεια ἰδίᾳ ὅλων τῶν ἐν Ἑλλάδι ἀναπτυσσομένων μετὰ τόσης καλλιεπείας καὶ χάριτος ἀναπτύσσεται. Οὕτω καὶ διὰ πᾶσαν γυναῖκα ἀγαπῶσαν καὶ περιποιουμένην τὰ ἄνθη — καὶ ποία δὲν τὰ ἀγαπᾶ; — Τὰ γεωπονικὰ τοῦ Θ. Ὀρφανίδου εἶναι πολύτιμος ὁδηγός.

Δὲν πρέπει νὰ ὑπάρξῃ γεωπονικὴ ἐν Ἑλλάδι σχολή, ἥτις νὰ μὴ εἰσαγάγῃ ὡς ὑποχρεωτικὸν καὶ πολύτιμον σύγγραμμα τὰ Γεωπονικὰ τοῦ Ὀρφανίδου, ὡς δὲν πρέπει νὰ ὑπάρξῃ γαιοκτήμων στερούμενος τοῦ πολυτίμου τούτου ὁδηγοῦ.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἀποκτήσωσι τὸ ἔργον τοῦτο ἃς ἀποτανθῶσι δι' ἐπιστολῆς των πρὸς τὴν χήραν τοῦ ἀοιδίμου ἀνδρὸς κυρίαν Θ. Ὀρφανίδου, βοτανικοῦ εἰς Ἀθήνας.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Δα Μ. Ζ. **Σύρον**. Ἀμφότεραι ἐλήφθησαν ὡς καὶ χρήματα. Ἐνθουσιασμένη δι' ἐπιτυχίαν καὶ θριαμβευτικὴν ἔναρξιν ἐργασιῶν Κυριακοῦ Σχολείου. Ἡ Α. Μ λαμβάνει αὐτὸ ὑπὸ τὴν προστασίαν Της. Δι' ἐπιστολῆς μου πλειότερα καὶ ζητουμένας πληροφορίας. Ἐβράδυνα νὰ ἀπαντήσω ἕνεκα ἀπουσίας μου ἐξ Ἀθηνῶν.—Καν Εἰ. Πρ **Μεσολόγγιον**. Ἐπιστολή σας ἐλήφθη μετὰ χρημάτων θερμὰ συγχαρητήρια διὰ παιδαγωγικὸν νεωτερισμὸν καὶ ἐξάσκησιν τῶν μαθητριῶν σας εἰς τὴν φιλανθρωπίαν καὶ τὴν ἀγάπην. Ἑνωθῆτε μαζύ μας ὑπὲρ τῶν τέκνων τῶν σεισμοπλήκτων. Γράφομεν. Κον Δ. Μπ. **Γαλάξιον**. Φρ. χρ. 95 ἐλήφθησαν. Ὁ λ]σμός σας ἐξοφλεῖται.—Καν Κ. Κ. **Κεφαλόβρυσαν**. Ἐπιστολή σας μετὰ δρ. 10 ἐλήφθη. Διεύθυνσις ἤλλαξε καὶ ὑπὸ ταύτην τὰ φύλλα θὰ ἀποστέλλωνται εἰς τὸ ἑξῆς. Συνδρομὴ Οἰκιακῆς δρ. 3. Ταινία ἐκτυποῦται μὲ πρώτην εὐκαιρίαν.—Κον Ι.Σ. **Ἀλεξάνδρειαν**. Ἀντίτιμον γραμματοσήμων μετ' ἐπιστολῆς σας ἐλήφθη. Θερμὰς εὐχαριστίας δι' εὐγενῆ φροντίδα. Γράφομεν.—Κον Ν. Κ. Γ **Κ]πολιν**. Ζητούμενα ἀπεστάλησαν. Συναλλαγματικὴ ἐκ φρ. 147 καὶ 20 ο)ο ἐλήφθη. Ἐξακολουθήσατε ἀποστέλλοντες τὰ εἰς Προϋσσαν φύλλα. Ἀντιπρόσωπός μας μεταβαίνει κατ' αὐτὰς εἰς τὴν πόλιν σας καὶ θέλει συνεννοηθῆ μεθ' ὑμῶν.—Καν Δ. Σ. **Νέον Καρλοβάσιον**. Εὐχαριστοῦμεν δι' ὅσους καταβάλλετε κόπους. Πράξατε ὅ,τι δύνασθε —Καν Μ. Ἰγγ. **Μύκονον**. Ἐπιστολή σας μετὰ δρ. 11 ἐλήφθη. Ἐλπίζω ὅτι ἐλάβετε καθυστερηθέντα φύλλα Οἰκιακῆς. Ὑπαίτιος ἀταξίας ἡ διεκπεραίωσις.—Καν Εὐ. Ρ. **Ἀθήνας**. Ἐπειδὴ μᾶς καθυστεροῦν εἰσέτι πολλαὶ κυρίαι τὸ ἀντίτιμον τοῦ ἡμερολογίου των διὰ τοῦτο ἀναγκαζόνα ἀναβάλλωμεν τὴν κλήρωσιν τοῦ λαχείου, ἥτις ὅμως ἀπαραιτήτως θὰ γίνῃ ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαπενθημέρου τοῦ Μαΐου. Αἱ μὴ καταβαλοῦσαι τὸ ἀντίτιμον στεροῦνται παντὸς δικαιώματός των. Καν Α. Α. **Μύκονον**. Μετὰ τὸ τέλος τῆς δημοσιευομένης ἐπιφυλλίδος, ἴσως τὸ δημοσιεύσωμεν. Εὐγνωμονῶ δι' ἐνθουσιώδεις λόγους καὶ εὐγενῆ αἰσθήματα.—Κον Ε. Κ. **Χανία**. Αἱ 50 δρ. ἐλήφθησαν. Ἐγράψαμεν δ' ὑμῖν τοῦτο ἐγκαίρως.—Καν Μ. Σ. **Δαρδανέλλια**. Συνδρομὴ ἐλήφθη. Τὰ φύλλα ἐστάλησαν πρὸς ὅλας. Καν Εὐ. Κ. **Πάτρας**. Ἐλήφθησαν συνδρομαὶ καὶ «Ἐφημ. Κυριῶν» καὶ Οἰκιακῆς. Μυρίας εὐχαριστίας.—Κον Κ. Κ. **Μεσολόγγιον**. Τὸ ἐν λόγῳ βιβλίον δὲν ἐξεδόθη εἰσέτι. Τὰ ἀποσταλέντα χρήματα ἔχομεν εἰς τὴν διάθεσίν σας.—Καν Μ. Στ. Σγ. Πάντα τὰ ὡς ἐκ τῆς ἀπαγορεύσεως μὴ ληφθέντα ἀπεστάλησαν κατὰ τὴν σημείωσίν σας. Ἀνώνυμον Κ]πολιν. Τὰ χρήματα

Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΥ

Ἡ Τερέζα ἠττήθη. Δὲν ἀπήντησε.

Ἀπευθυνομένη δὲ πρὸς τὴν ἀδελφήν της.

— Ἂν ἠγάπας κανένα ὅπως ἀγαπῶ ἐγὼ τὸν Ἀνδρέαν, τὴν ἠρώτησε, θὰ συγκατένευες νὰ μείνῃς;

Ἡ δεσποινὶς δὲ Ροσεβὲλ ἐσήκωσε πολὺ ὑψηλὰ τὴν φύσει τόσον ὑπερήφανον κεφαλήν της.

— Βεβαίως, εἶπε, καὶ χωρὶς νὰ διστάσω.

Ἔνεκα τῶν περιστάσεων καὶ ὡς ἐκ τοῦ χαρακτῆρός σου, δὲν ἠδυνήθης νὰ εἴπῃς εἰς τὸν Ἀνδρέαν νὰ δείξῃ τί δύναται νὰ κατορθώσῃ ἵνα δικαιώσῃ τὴν ἐκλογήν σου. Ἀφοῦ δὲν τοῦ τὸ εἶπες τότε, πρέπει νὰ τοῦ τὸ συμβουλεύσῃς τώρα.

Τί εἶνε ἔτη τινὰ χωρισμοῦ, ὅταν πρόκηται ὄχι τόσον περὶ τῆς περιουσίας ἣν θὰ ἀποκτήσῃ ἀλλὰ περὶ τῆς γενικῆς ὑποληψέως ἣν θὰ χαίρῃ παρὰ τῇ κοινωνίᾳ; Μὲ ἐρωτᾷς τί θὰ ἔκαμνον ἂν ἠγάπων τινά. Θὰ τοῦ ἔλεγα· «Ὄ»σας δυσκολίας, ὅσα ἐμπόδια καὶ ἂν παρεμβάλλουσιν αἱ τοῦ βίου περιστάσεις »εἰς τὴν πρόοδόν σου, ἀνάγκη νὰ φθάσῃς εἰς ἓν ἀποτέλεσμα. Διὰ τῆς ἐργασίας »καὶ διὰ κόπων ἀνάγκη νὰ ὑψωθῇς εἰς τοιοῦτον σημεῖον, ὥστε πάντες νὰ προσ»κλίνουν ἐνώπιόν σου, ἀνομολογοῦντες ὅτι εἶσαι κᾶτι τι!

«Ὅσον δὲ ταπεινὸν καὶ ἂν εἶνε τυχὸν τὸ κοινωνικὸν σημεῖον ἀφ' οὗ ὁρ»μᾶσαι, τόσῳ περισσότερον θὰ ὑπερηφανεύωμαι διὰ σέ, καὶ θὰ ἀναμένω τὸ »ἀποτέλεσμα τῶν ἀγώνων σου»·

Διατί, ὅταν ἐπρόφερε τὰς λέξεις ταύτας, ἐφάνη εἰς τὸν εἶς ἄκρον συγκινηθέντα Ροβέρτον, ὅτι ἡ Φράγκα ἔρριψεν ἐπ' αὐτοῦ βλέμμα ἐκφραστικόν;

Ἀμέσως ἔπειτα ἡ νεᾶνις περιεπτύχθη τὴν Τερέζαν ἥτις ἔκλαιε καὶ ἐπανελάμβανεν.

— Ἄ! Φράγκα! ἄ! Φράγκα... Τί κακὴ ποῦ εἶσαι!

— Πότε ἀναχωρεῖς; ἠρώτησεν ἔπειτα τὸν Ἀνδρέαν, ἀφοῦ ἐμετριάσθη ἡ συγκίνησίς της.

— Ἄμα γίνῃς ἐντελῶς καλά, δηλαδὴ πολὺ γρήγορα.

Ἡ βαρωνὶς ὤρισε τὰς ἀπολαυὰς διὰ τὸ πρῶτον ἔτος εἰς πεντήκοντα χιλιάδας φράγκα, ἀνεξαρτήτως τοῦ μεριδίου μου ἐκ τῶν κερδῶν.

Τὸ ἡμισυ ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου μοὶ τὸ καταβάλλει ἀπὸ τοῦδε. ἐπειδὴ δὲ ἐννοεῖ ὅλα τὰ ἔξοδα τοῦ ταξειδίου νὰ λογισθῶσιν εἰς βάρος της, θὰ δυνηθῶ νὰ σοῦ ἀφήσω ἐδῶ τὸ μεγαλείτερον μέρος ἐκ τῶν χρημάτων τούτων.

Ἀναχωρῶ ἥσυχος, διότι σὲ ἀφίνω ἐν μέσῳ τοῦ Ροβέρτου καὶ τῆς Φράγκας, μεταξὺ ἑνὸς ἀδελφοῦ καὶ μιᾶς ἀδελφῆς οἵτινες σὲ ἀγαποῦν καὶ θὰ μεριμνοῦν δι' ἐσέ. Καὶ ἐκάλυπτε διὰ φιλημάτων τὴν κόμην της, ἐνῷ ἐκείνη ἐξηκολούθει νὰ κλαίῃ.

* *
*

Ἐν τούτοις, μετά τινας ὥρας ὁ Δανζελὺ μετέβη παρὰ τῇ κυρίᾳ Γιακῶδσεν καὶ τῇ ἀνήγγειλεν ὅτι δέχεται, ἔλαβε δὲ παρὰ τοῦ ταμίου αὐτῆς τὴν ἀπέναντι τοῦ μισθοῦ του προκαταβολήν.

Πρὶν δ' ἐπανέλθῃ εἰς Μοντμάρτην ἐπρομηθεύθη ἁπλᾶ, ἀλλ' ἀναπαυτικώτατα ἔπιπλα ἅτινα παρῃγγείλε νὰ τῷ στείλωσι μέχρι τῆς ἑσπέρας.

Ἐν τῇ οἰκίᾳ ἐν ᾗ κατῴκουν, ὑπῆρχε διαμέρισμά τι εἰς τὸ πέμπτον πάτωμα ἐκ τριῶν δωματίων εὐάερων καὶ εὐήλιων, κείμενον ἀκριβῶς ὑπὸ τὰ δωμάτια τοῦ Ροβέρτου, καὶ εἰς τὸ ὁποῖον ἡ Τερέζα θὰ εἶχεν ὅλας τὰς ἀναπαύσεις της.

Ὁ Ἀνδρέας εἶχε συνεννοηθῆ ἤδη μετὰ τοῦ θυρωροῦ περὶ τῆς ἐνοικιάσεώς του.

Ὅπως δήποτε ἤλπιζεν ὅτι ἡ Τερέζα δὲν θὰ ἔμενεν ἐκεῖ πολὺ εἰς τὴν οἰκίαν ἐκείνην. Λίαν προσεχῶς θὰ ἦτο εἰς θέσιν νὰ τὴν ἐγκαταστήσῃ εἰς καλλιτέραν συνοικίαν. Μόλον τοῦτο διδαχθεὶς ἀρκετὰ ἤδη ἀπὸ τὴν καπὴν τύχην, ἐπεφυλάχθη νὰ μὴ προβῇ εἰς ἔξοδα μεγάλα πρὶν ἢ ὁριστικῶς ἀναλάβῃ οἰκονομικῶς

Ὁ πυρετὸς τῆς νεαρᾶς συζύγου του εἶχεν ἐκλείψει ἀπὸ δύο ἤδη ἡμερῶν. Τῇ ἐπαύριον ἥτις ἦτο Κυριακή, ἠγέρθη τῆς κλίνης καὶ ἠσθάνθη ἑαυτὴν ἀρκετὰ δυνατήν.

Ἡ Φράγκα προφασισθεῖσα ὅτι εἶχε νὰ κάμῃ ἀγοράς, ἐξήρχετο κάθε τόσον καὶ ὅταν ἐπέστρεφε δὲ δὲν ἔμενεν οὔτε ἐπὶ στιγμὴν ἀκίνητος.

σας διετέθησαν κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν σας. Εὐγνωμονοῦμεν ἐν ὀνόματι τῆς εὐεργετηθείσης.—Καν Α. Β. **Κέρκυραν.** Ἐπιστολή σας μετὰ δρ. 13 ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν δι' εὐγενῆ φροντίδα. Συμμορφούμεθα ὁδηγίαις σας.—Καν Β. Σ. Τσ. **Γιούργεβον.** Ἀποστείλατε συνδρομὴν εἰς ὀκτώφραγκον τοκομερίδιον Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἢ ἀναμείνατε ὅπως παρουσιασθῇ ὑμῖν ἀπόδειξις πρὸς ἐξόφλησιν. — Καν Π. Π. Μ. **Χρυσόπολιν.** Δὲν ἐννοοῦμεν πῶς θὰ στέλλωνται τὰ φύλλα μας διὰ Ν. Τώρα ὅτε τὰ Περιοδικὰ καὶ αἱ Ἐφημερίδες δύνανται νὰ κυκλοφοροῦν ἐλευθέρως θὰ τὰ λαμβάνετε τακτικῶς. Καὶ εἰς Σαράντα Ἐκκλησιαῖς καὶ εἰς Φερύκροϊ στέλλονται τὰ φύλλα, καί τοι δὲν κατεβλήθη ἡ συνδρομὴ τῆς τελευταίας.—Καν Ε. Γ. **Ἀθήνας.** Διεκόψαμεν τὴν περιγραφὴν τοῦ ἐν Ἀμερικῇ ταξειδίου μας προσωρινῶς. Μετὰ τὴν τῆς Ὀλυμπίας θὰ συνεχίσωμεν.—Καν Αἰ. Δ. **Πειραιᾶ.** Εἶναι ζήτημα καθαρῶς νομικόν Ἔπρεπε νὰ σκέπτεσθε οὕτω, ὅταν μόνον μεγάλας προῖκας ἐπιδιώκετε.—Καν Στ. Α. Π. **Ὕδραν.** Δὲν μοὶ ἐξηγεῖτε σαφῶς τί ἐννοεῖτε μὲ τὸ ζήτημα τῆς ἀναγνώσεως. Πρόκειται περὶ Ἑλλήνων ἢ περὶ ξένων συγγραφέων; Ἐὰν περὶ τῶν πρώτων, θὰ ἔχητε προσεχῶς πλήρη μελέτην περὶ τῶν ἔργων αὐτῶν καὶ περὶ τῶν καταλληλοτέρων πρὸς ἀνάγνωσιν. Ἐὰν περὶ ξένων γράψατέ μοι ὅπως σᾶς ὑποδείξω ὅσους κατὰ τὴν γνώμην μου, δύνασθε νὰ ἀναγνώσητε. Ἐν τῇ ἐπιστολῇ σας εἴχετε ἐσωκλείσει χρήματα ;—Καν Στ. Σ. **Τοῦρνο-Μαγουρέλι.** Ἐπιστολαὶ ἀμφοτέρων καὶ ὡραία μετάφρασις δος Ι. ἐλήφθη καὶ ἐδημοσιεύθη. Ἀλλὰ διατὶ ὑπὸ ψευδώνυμον; Ἡ ἐπιστολή σας πολὺ ἀληθὴς καὶ αἱ παρατηρήσεις σας ὀρθόταται. Εὐγνωμονῶ διὰ κολακευτικωτάτας κρίσεις. Ἀποδείξεις ἀποστέλλονται.—Δα Μ. Π. **Λάρισσαν.** Ἐλήφθησαν. Ἐπισκεπτήρια μετὰ εὐχῶν εἶχον ἀποσταλῆ κατὰ λάθος ἰδικόν μου εἰς Λαμίαν, ὁπόθεν καὶ μᾶς ἐπεστράφησαν πολὺ ἀργά. Ὥστε εὐθύνομαι ἐγώ. — Καν Ε. Δρ. **ὑρον.** Ἀριθμοὺς 5,001, 5,002. Νέα συνδρομήτρια ἐνεγράφη. Συμμαθήτριά σας κ. Υ. Στ. μένει ἐνταῦθα καὶ τὴν βλέπομεν καθ' ἑκάστην. Τὴν πρὸς αὐτὴν ἐπιστολήν σας διευθύνατε πρός με.—Καν Α. Π. **Φιλιππούπολιν.** Δὶς ἐστάλησαν πρὸς τὰς σημειουμένας διευθύνσεις.—Καν Εὐ. Δ. Δ. **Σαράντα Ἐκκλησιαῖς.** Δὲν εἶχε διακοπῆ, ἀλλ' ἦτο ἠμποδισμένον νὰ κυκλοφορῇ. Τώρα ὅτε ἐπετράπη πάλιν ἡ ἐλευθέρα ἐν Τουρκίᾳ κυκλοφορία γνωρίσετε ἡμῖν μὴ ληφθέντας ἀριθμούς, ὅπως σᾶς ἀποσταλῶσι κατ' εὐθεῖαν.—Καν Μ. Ν. Π. **Ἑρμούπολιν.** Τὸ ἔτος τῆς «Ἐφημ. τῶν Κυριῶν» ἀρχίζει ἀπὸ τὸν Μάρτιον καὶ ὄχι ἀπὸ τὸν Ἰανουάριον. —Καν Αἰ. Β. **Οἶαν** Εὐγνωμονῶ δι' ὡραίαν καὶ ὑπὸ εὐγενοῦς καρδίας ὑπαγορευθεῖσαν ἐπιστολήν. Ἐλήφθησαν. — Καν Π. Β. **Κεραμιαῖς.** Δρ. 12. ἐλήφθησαν. Αἱ δύο ὡς ὑπερβαίνουσαι τὸ χρέος σας εἰς τὴν διάθεσίν σας.—Καν Εὐ. Κ. **Σύρον.** Πᾶσαι αἱ ἐπιστολαί σας ἐλήφθησαν μετὰ τῶν ἐσωκλείστων συνδρομῶν. Τὸ ἓν θὰ δημοσιευθῇ. Συγχαίρω διὰ συμμετοχὴν εἰς Κυριακ. Σχολεῖον. — Καν Εὐ. Ἀρ. **Τραπεζοῦντα.** Δὲν ἐστέλλοντο διότι ἠμποδίζοντο εἰς τὰ Τουρκ. ταχυδρομεῖα. Ἤδη ἡ ἀπηγόρευσις ἤρθη. Ὥστε θὰ σᾶς σταλῶσιν ὁμοῦ πάντα τὰ καθυστερήσαντα.—Καν Εὐ. Μ. **Ἰθάκην.** Πόσον πολὺ σᾶς εὐγνωμονῶ. Τέλος γράφω.—Καν Μ. Φ. **Μηλέας.** Ἀντίτιμον ἡμερολογίων ἐλήφθη. Μυρίας εὐχαριστίας δι' εὐγενῆ φροντίδα.—Καν Ἀγγ. Μάνου **Πάρναν.** Παρακαλεῖσθε νὰ ἐξοφλήσητε τὸ χρέος σας. Τὸ φύλλον σᾶς ἀποστέλλεται τακτικῶς. Νομίζομεν ὅτι ἀφοῦ προσπορίζεσθε τόσα, μεταφράζουσαι τὰ γραφόμενά μας καὶ παρουσιάζουσαι αὐτὰ ὡς ἰδικά σας, ὀφείλετε τοὐλάχιστον νὰ πληρώνητε τὴν συνδρομήν σας.—Κον Σ. Δ. **Τεργέστην.** Ἐπιστολή σας μετὰ συναλλαγματικῆς ἐκ φρ. 118 ἐλήφθη. Εὐχαριστίας θερμὰς δι' εὐγενῆ φροντίδα. Γράφομεν. — Κας κ. Ε. Α. **Βῶλον**, Γ. Φρ. **Κάϊρον**, Μ. Ι. Σκ. **Ράμλιον**, Ε. Ι. Π. **Ξηροχώριον**, Μ. Μ. **Τρίπολιν**, Ε. Α. Δ. **Πάρον**, Ν. Π. Κ. **Καλλιμεριάνους**, Λ. Ι. Γκ. **Ἰθάκην**, Μ. Θ. **Κύθνον**, Α. Δ. Ο. **Ἀχλάδι**, Ε.Κ. Μ. **Κεφαλληνίαν**, Μ. Δ. Κ. **Τρίπολιν**, Π. Γ. Δρ. **Πίσο Πέτρε**, Η. Κ. **Κεφαλληνίαν**, Ζ. Θ. Σ. **Πειραιᾶ**, Α. Δ. Κ. **Πορταριάν**, Μ. Κ. Ι. **Ἅγιον Γεώργιον**, Ι. Δ. Κ. **Ἰθάκην**, Γ. Στρ. **Ζάκυνθον**, Αἰ. Α. Κ. **Σουέζ.** Χρήματα μετ' ἐπιστολῶν ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν. Ἡ βραδύτης ἀπαντήσεως, ὡς καὶ ἄλλων μεταγενεστέρων προκύπτει ἐκ τῆς πολλῆς πάντοτε πρὸς δημοσίευσιν ὕλης.

ΠΟΥ ΡΑΠΤΕΤΕ ΤΑ ΕΑΡΙΝΑ ΣΑΣ ΦΟΡΕΜΑΤΑ

Ὅπου ἡ καλαισθησία συνοδευομένη ὑπὸ τῆς **οἰκονομίας** σᾶς καλεῖ. Αἱ πολυπληθεῖς πελάτιδες τῆς κ. Ἀθηνᾶς Βιτζέντζου ἐννόησαν βέβαια ὅτι περὶ αὐτῆς πρόκειται. Οὐδὲν ὡραιότερον, πλουσιώτερον, καλαισθητικώτερον καὶ χαριέστερον τῶν τελευταίων φορεμάτων, ἅτινα ἐξῆλθον κατὰ τὴν ἑβδομάδα ταύτην ἐκ τοῦ ἐργοστασίου τούτου.

ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΟΝ ΤΣΑΜΗ

Ὁ κ. Τσάμης καθιστᾶ γνωστὸν ὅτι ἔλαβεν ἐσχάτως νέα δέρματα ἐκ **Γαλλίας** ἀπαραμίλλου λεπτότητος καὶ στερεότητος, δι' ὃ πᾶσα νέα παραγγελία ἔσται ἀληθὴς τελειότης τῆς ὑποδηματοποιίας.

— Δὲν ἠτοίμασες, βλέπω, τὴν τράπεζαν, εἶπεν ἡ κυρία Δανζελῦ εἰς τὴν ἀδελφήν της.

— Εἶνε ἑτοιμασμένη, ἀπήντησεν ἡ Φράγκα.

«Ἀνδρέα, δός της τὸν βραχίονά σου. Ἴσως δὲν θὰ ἔχῃ δυνάμεις νὰ περιπατήσῃ μόνη.

Ἀντὶ ὅμως νὰ σταματήσωσι πρὸ τῆς θύρας τοῦ πενιχροῦ δωματίου των, ὁ Ἀνδρέας ἐξηκολούθει προχωρῶν βραδέως μετὰ τῆς Τερέζας πρὸς τὴν κλίμακα.

Μετ' ὀλίγον εἰσήρχοντο εἰς τὸ διὰ τὴν Τερέζαν ἑτοιμασθὲν οἴκημα. Ἡ Φράγκα εἶχε γεμίσει ὅλον τὸν τόπον μὲ ἄνθη, ὁ δὲ Ροβέρτος εἶχε τοποθετήσει ἐν αὐτῷ τὰ ὡραιότερά του ἀγάλματα.

Ἡ Τερέζα, ἥτις ἦτο δὰ ἀρκετὰ συνειθισμένη εἰς πολυτελεῖς κατοικίας, ἐξέσαλε κραυγὴν ἐκπλήξεως ἅμα καὶ χαρᾶς, τόσον τὰ πάντα ἦσαν περὶ αὐτὴν ὡραῖα καὶ κομψά, καὶ ἔθελγον τὴν ὅρασιν.

Ὑπῆρχεν ἐν αὐτῷ ἓν δωμάτιον διὰ τὸν ὕπνον, ἓν ἐστιατόριον, μικρὰ αἴθουσα ὑποδοχῆς, τοσοῦτον ἁπλῆ καὶ ἀναπαυτική, καὶ τοσοῦτον φιλοκάλως διεσκευασμένη, ὥστε εὐχαρίστως θὰ ἔμενεν ἐν αὐτῇ πᾶσα κυρία τοῦ πολυτελῶς βιοῦντος κόσμου.

Εἰς ἓν γραφεῖον ὁ Ἀνδρέας εἶχε τοποθετήσει ὅλα τὰ χρήματα ὅσα τῷ ἔμειναν ἐξ ἐκείνων τὰ ὁποῖα εἶχε λάβει παρὰ τῆς βαρώνης Γιακῶβσεν.

— Ἐδῶ εὑρίσκεται, φίλη μου, ὅλη ἡ περιουσία σου, εἶπεν εἰς τὴν Τερέζαν. Ἐλπίζω ὅτι δὲν θὰ βραδύνω νὰ σὲ στείλω καὶ ἄλλα χρήματα, διὰ νὰ δυνηθῇς νὰ ἐκλέξῃς πλέον εὐχάριστον οἴκημα, ἢ νὰ ἔλθῃς εἰς συνάντησίν μου, τὸ ὁποῖον θὰ εἶναι πολὺ προτιμότερον· Τώρα δὲν σοῦ χρειάζεται πλέον παρὰ ὀλίγη γεναιότης καὶ ὑπομονή.

— Ὦ! Αὕτη ἡ φωλεὰ θὰ μοῦ ἐφαίνετο τὸ ὡραιότερον καὶ θελκτικώτερον μέρος τοῦ κόσμου, ἂν ἔμενες καὶ σὺ ἐδῶ!

***

Ἐν τούτοις, μὲ ὅλην τὴν γενναιότητα τοῦ Ἀνδρέα, καὶ τὴν ἀνεξάντλητον καλωσύνην τῆς Φράγκας, καὶ τὴν ἀφοσίωσιν τοῦ Ροβέρτου, αἱ τελευταῖαι στιγμαὶ πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ συζύγου της ὑπῆρξαν τρομεραὶ διὰ τὴν Τερέζαν.

Οὐδεὶς λόγος, οὐδεμία σκέψις ἠδύνατο νὰ μετριάσῃ τὴν θλῖψιν της.

Ὅταν ἔφθασεν ἡ τελευταία στιγμή, ἐπέμενε νὰ ὑπάγῃ μαζύ του μέχρι τοῦ σταθμοῦ τοῦ σιδηροδρόμου, ὁ δὲ Ἀνδρέας ὅστις δὲν ἠδυνήθη νὰ τὴν ἀποτρέψῃ παρεκάλεσε τὴν Φράγκαν καὶ τὸν Ροβέρτον νὰ τοὺς συνοδεύσωσι καὶ αὐτοὶ καὶ νὰ μὴ ἀφήσουν διόλου μόνην τὴν Τερέζαν

Ὁ Ἀνδρέας ἐπρόκειτο νὰ ἐπιβιβασθῇ διὰ τὴν Ἀμερικὴν εἰς τὸ Σούθαμπτον·

Εἰσελθόντες εἰς μίαν ἅμαξαν καὶ οἱ τέσσαρες μετέβησαν εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ Βορρᾶ·

Ὁ Δανζελῦ ἠναγκάσθη ν' ἀφήσῃ τὴν Τερέζαν διὰ νὰ προμηθευθῇ εἰσιτήριον καὶ παραδώσῃ τὰς ἀποσκευάς του.

Εἶχον βραδύνῃ πολύ.

Αἱ τελευταῖαι στιγμαὶ ἀντιπαρῆλθον ἐν μεγάλῃ βίᾳ Ἐδέησε νὰ τρέξουν κατὰ μῆκος τὰς ἁμαξοστοιχίας διὰ νὰ εὕρουν ἐλευθέραν θέσιν, ἐνῷ οἱ σιδηροδρομικοὶ ὑπάλληλοι ἐφώναζον· παραπλεύρως τῶν βαγονίων, κλείοντες τὰς θυρίδας.

— Οἱ ἐπιβάται τῆς γραμμῆς Καλαὶ-Δούβρης εἰς τὰς θέσεις σας, παρακαλῶ.

Ὁ Ἀνδρέας ἐτινάχθη εἰς μίαν ἅμαξαν, ἀφῆκε τὸν σάκκον του, καὶ κατῆλθε πάλιν δρομαίως, ἡσπάσθη τὴν Φράγκαν, ἔπειτα τὸν Ροβέρτον, καὶ ἐναγκαλισθεὶς τὴν Τερέζαν, τὴν ἔθλιβεν ἐπὶ τῆς καρδίας του.

Ἡ νεαρὰ γυνὴ ἦτο εἰς τόσον ἐλεεινὴν κατάστασιν, ὥστε δὲν ἀντελαμβάνετο τὰ περὶ αὐτὴν καὶ παρ' ὀλίγον ἐλιποθύμει.

— Ἔχε εὐγέλειαν, Τερέζα μου, ἔχε ὑγείαν! ἐπανελάμβανεν ὁ Ἀνδρέας. Πρέπει νὰ εἶσαι γενναία ... Προσπάθησον! ... Δὲν θὰ ἀργήσωμεν νὰ ἀνταμωθῶμεν.

Ἀλλὰ ἡ Σιβύλη ἔφθασεν ἐκείνην τὴν στιγμὴν δρομαίως πορευομένη· κ' ἐγὼ ἀκόμη θὰ μεριμνῶ διὰ τὴν Τερέζαν, Ἀνδρέα. Τὸ εἰξεύρεις ὅτι εἶνε κόραι μου καὶ ἡ μία καὶ ἡ ἄλλη.

Ὁ Ἀνδρέας δὲν ἔλαβε καιρὸν ν' ἀπαντήσῃ Ὁ κώδων εἶχε σημάνει, ἡ ἁμαξοστοιχία δὲ ἤρχισε κινουμένη. ὥστε ἐχρειάσθη νὰ τιναχθῇ ἐπ' αὐτῆς τρεχούσης.

Ἐνῷ αὕτη ἀπεμακρύνετο, ἡ Φράγκα, ὁ Ροβέρτος καὶ ἡ Σιβύλη ἐτοποθέτουν τὴν Τερέζαν σχεδὸν ἀναίσθητον πλέον ἐπί τινος θρανίου.

Ἡ Φράγκα εἶχε μαζύ της φιαλίδιον μὲ ἅλατα, ἀλλ' ἐπειδὴ ταῦτα δὲν ἔφερον ἀποτέλεσμα, ἔτρεξεν ὁ Ροβέρτος νὰ φέρῃ ἐν ποτήριον ὕδατος· Ἐνῷ δὲ ἐπανήρχετο μετὰ μεγάλης σπουδῆς συνήντησε μελανειμονοῦσαν κυρίαν ἀρκετὰ ἡλικιωμένην, ἀλλὰ θαυμασίως ὡραίαν

(ἀκολουθεῖ)